VILLAEN I INKOGNITOGATEN

Den Italienske Ambassades Residens i Oslo
150 år etter
Italias samling

Patriotisk vifte fra 1859. Det er en tradisjon at journalistene som følger arbeidene i Parlamentet gir viften i gave til Depurtertkammerets president og til Senatets president like før sommerferien. Arkivfoto.

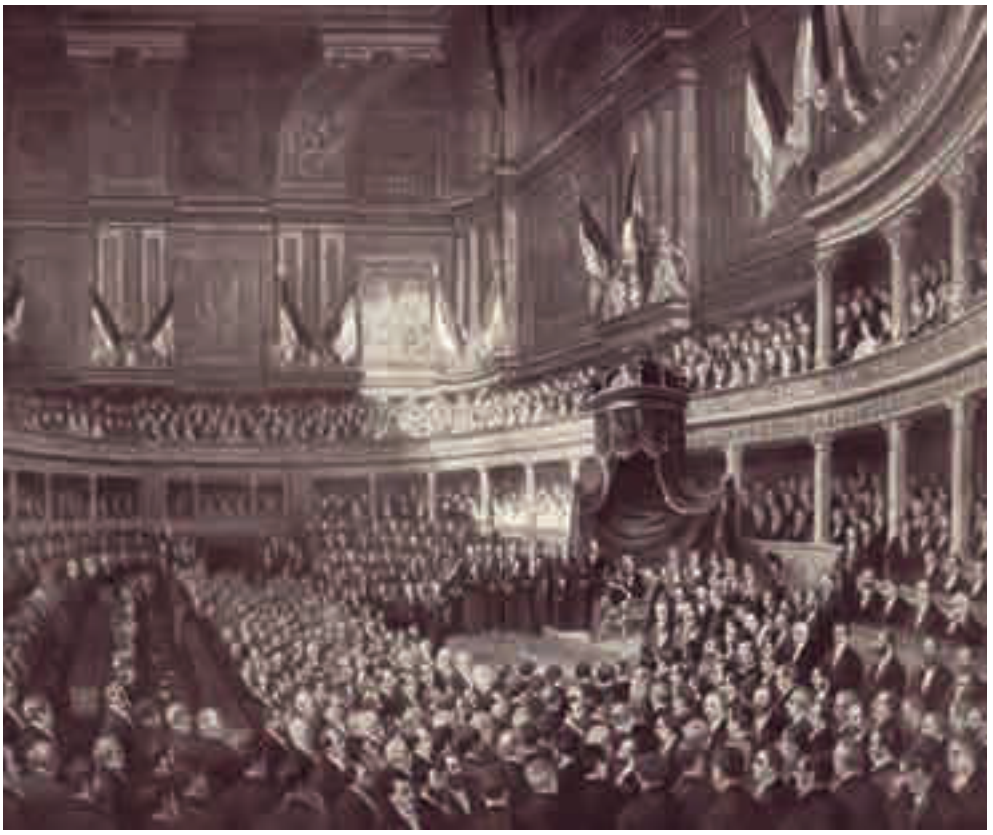

Åpning av Kongeriket Italias parlament 18. februar 1861. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Italias Parlament, Deputertkammerets bibliotek.

Åpning av republikkens konstituerende forsamling 1946. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Italias Parlament, Deputertkammerets bibliotek.

DDMM Kongen og Dronningen besøker utstillingen i Palazzo delle Belle Arti i anledning av 50-års jubileet for Italias samling. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den Italienske presidents kontor, Generalsekretariatet.

50-årsdagen for Italias samling. Kongen holder tale i Romas rådhus, Campidoglio. Roma 27. mars 1911. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Italias Parlament, Deputertkammerets bibliotek.

Republikkens president Giovanni Gronchi holder tale i Parlamentet i anlending av markeringen av 100-årsdagen for Italias samling. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Italias Parlament, Deputertkammerets bibliotek.

President Giorgio Napolitano sammen med Senatets President Renato Schifani og Deputertkammerets President Gianfranco Fini mens han taler i Montecitorio-palasset under seremonien for markeringen av 150-års jubileet for Italias samling, Roma 15. mars 2011. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den Italienske presidents kontor, Presse- og informasjonsavdelingen.

Trykk tilegnet Nasjonalgarden med portretter i medaljongform av Vittorio Emanuele II, Camillo Benso di Cavour og Giuseppe Garibaldi. Arkivfoto.

VILLAEN
I
INKOGNITOGATEN

DEN ITALIENSKE AMBASSADES RESIDENS

150 ÅR ETTER ITALIAS SAMLING

Een særskilt takk til Marcella Mariani Bjørnflaten, Italias Ambassade i Oslo, for hennes uvurderlige og verdifulle sambarbeid.

Vi vil gjerne takke følgende myndigheter for å ha gitt oss tillatelse til å bruke deres arkiv for anskaffelse av viktig dokumentasjon og bilder og for å ha gitt oss tillatelse til å utgi dem.

ITALIAS UTENRIKSMINISTER,
Giulio Terzi di Sant'Agata

AMBASSADØR ANTONIO BANDINI,
Italias Ambassadør til Norge

AMBASSADØR BJØRN TRYGVE GRYDELAND,
Norges Ambassadør til Italia

AMBASSADØR STEFANO STEFANINI,
Direktør, Avdelingen for diplomatiske saker, Den italienske presidents kontor

PROF. LOUIS GODART,
Direktør, Avdelingen for vern av kulturminner, Den italienske presidents kontor

RÅDGIVER PASQUALE CASCELLA,
Direktør, Presse- og informasjonsavdelingen, Den italienske presidents kontor

INNEHAVER AV STORKORSET AV DEN ITALIENSKE FORTJENSTORDEN
MARIAPIA VECCHI FANFANI

BEFULLMEKTIGET MINISTER PLACIDO VIGO,
Sief for Utenriksministerens sekretariat

PROF.SSA PAOLA CARUCCI,
Overintendant, Den italienske presidents kontor, Det historiske arkivet

DOTT.SSA LAURA CURTI,
Den italienske presidents kontor, Det historiske arkivet

AMBASSADERÅD MASSIMILIANO MAZZANTI,
Den italienske statsministerens kontor, Den diplomatiske rådgivers kontor

AMBASSADERÅD TOMMASO ANDRIA,
Ambassaderåd, Italias ambassade i Oslo

Marcella Mariani,
Pressekontoret, Italias Ambassade i Oslo

Mathias Rongved,
Førstesekretær, Den kgl. norske ambassade i Roma

Tone Saetre,
Den kgl. norske ambassade i Roma

Carla Enrica Spantigati,
Overintendant for kulturarv i Piemonte fylket

Luisa Capotti,
Overintendant for arkitektoniske kulturminner og kulturlandskap i Torino, Asti, Cuneo, Biella og Vercelli

Giuse Scalva,
Direktør, Racconigi-slottet

Cristina Acidini,
Spesialoverintendant for kulturarv og museer og samlinger i Firenze

Rossella Vodret,
Spesialoverintendant for kulturarv og museer og samlinger i Roma

Maria Elisa Tittoni,
Direktør, Roma Museum, Braschi-palasset

Massimo Ragone,
Spesialoverintendantens kontor for museer og samlinger i Roma

Dennis Cecchin,
Correr Museum og Palazzo Ducale (Doge-palasset), Det fotografiske arkiv, Venezia

Francesca Giorgi,
Bymuseum Amedeo Lia, La Spezia

Wim Pijbes,
Direktør, Rijksmuseum, Amsterdam

Galleria Nazionale di Arte Antica Di Palazzo Barberini, Roma

Galleria d'arte Moderna Di Genova

Museo Civico Amedeo Lia, La Spezia

Musei Capitolini, Roma

Museo di Roma, Archivio Fotografico

Museo del Castello Sforzesco, Milano

Museo del Settecento Veneziano, Ca' Rezzonico, Venezia

Museo del Risorgimento, Roma

Fondazione Pistoletto, Biella

Fondazione Torino Musei, det fotografiske arkiv

Fondazione Musei Civici, Venezia

Pinacoteca Capitolina, Roma

Paolo Giandotti,
Den italienske presidents kontor, Presse- og informasjonsavdelingen, Fototjeneste

Laura Gallina,
ANSA, Det fotografiske arkiv, Roma

Lenge har jeg tenkt på å skrive en bok om vår residens ved ambassaden i Norge, også for konkret å uttrykke min nære tilknytning til et land som er kjent for sine sterke demokratiske tradisjoner og respekt for menneskerettighetene.

Grunnen til dette er enkel: en følelse av dyp takknemlighet ovenfor min hustru Sidsel som er født i Oslo og oppvokst i Norge. Hun har med begeistring og entusiasme helt fra begynnelsen i min karriere, ledsaget meg og støttet meg i mitt arbeid ved de mange diplomatiske stasjoner hvor jeg har tjenestegjort. Sidsel har på forbilledlig vis klart å gjøre våre to land til sine, sitt moderland og det adopterte land, Italia. Denne vellykkede forening av to land har også smittet over på meg, slik at jeg har kunnet oppdage, verdsette og bli glad i Norge, et land geografisk langt fra Italia, men nært oss når det gjelder verdier og prinsipper.

Når det gjelder det å forholde seg til to land og det uvurderlige arbeidet en ambassedefrue utfører, vil jeg minne her om de ordene som ambassadør Pietro Quaroni, en av de store i italiensk diplomati, skrev i forordet til en bok om italienske residenser i utlandet forfattet av Mariapia Vecchi:" man må lære seg å bo der, det vil si at man må være i harmoni med stedet. Derfor har ambassadefruen en viktig og sammensatt rolle. Ambassadefruens ansvar er det eneste som er offisielt anerkjent i hele verden og det med rette ettersom det er en krevende og betydningsfull oppgave. Stemningen i en ambassade er meget viktig og den skapes og opprettholdes av ambassadefruen; ambassadøren benytter seg av den, han må være i stand til å utnytte den, men det er vanskelig for en ambassadør alene å skape den. For lenge siden i et land på Balkan, ble det sagt om et italiensk ambassadørpar: han er befullmektiget, men hun er overordentlig."[1]

Tilslutt vil jeg takke Francesco Johan Cortese og Christian Cortese for verdifull hjelp med arbeidet i arkiver og med å finne frem bilder og annet ikonografisk materiale.

[1] Mariapia Vecchi, "Le Ambasciate d'Italia nel mondo", Milano, 1969, bind 1, side 9.
En ambassadør med akkreditiver er "en overordentlig sendemann og befullmektiget minister".

Innovasjon, kvalitet, raushet, samarbeid og ansvar. Verdier som er felles for alle enis selskaper i 90 land – også oss i **eni norge**. Vi har en grunnfestet respekt for mennesker og miljø i områdene hvor vi opererer, og fokus på å skape verdier for samfunnet og for eierne våre.
eni norge har vært en del av det norske oljeeventyret siden 1965. Vi har eierandeler i Nordsjøen, Norskehavet og Barentshavet og søker stadig etter nye muligheter og horisonter å dele.

eninorge.com

Jonas Bøtter & Oda Hveem for eni
vi har en felles horisont – den vide
eni

Giovanni Paolo Panini, Quirinale-palasset, (detalj) oljemaleri, 1733. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Generalsekretariatet.

Paolo Vs "La sala delle Fabbriche", Cesare Rossetti og Ranuccio Semprevivo, Qurinale-palasset sett fra hagene, detalj av en freskofrise, 1609-1610. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Generalsekretariatet, Roma.

INNHOLDSFORTEGNELSE

XXIII Takk

XXV Hilsen fra Den italienske republikks president *Giorgio Napolitano*

XXIX Forord ved utenriksminister *Giulio Terzi di Sant'Agata*

XLIII Hilsen fra den norske ambassadør til Roma *Bjørn Trygve Grydeland*

XLIX Innledning ved den italienske ambassadør til Oslo *Antonio Bandini*

Carlo Saraceni – Delegasjon fra Kongen av Persia – Detalj av fresco (1616). Quirinale-Palasset, Corazzieri-salen. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Generalsekretariatet.

INNHOLDSFORTEGNELSE

3 Kort oversikt over Norges historie

9 Kort blikk på de diplomatiske forbindelser mellom Italia og Norge

27 Historisk oversikt

47 Residensen

50 *Hallen*

53 *Stuene*

61 *Spisestuen*

64 *Hagen*

Agostino Tassi og elever. Diplomatiske delegasjoner fra Kongo og Japan. Fresco (1616-1617). Salone dei Corazzieri. Quirinale-palasset. Foto Den italienske presidents kontor.

INNHOLDSFORTEGNELSE

69 Diplomatiske forbindelser mellom Italia og Norge: aktører og formidlere

99 *Italias statsoverhoder*

111 *Italias statsministre*

137 *Italias utenriksministre*

157 *Italias utenriksråder*

166 *Italias diplomatiske representanter*

Agostino Tassi og elever. Diplomatiske delegasjoner fra Kongo og Japan. Fresco (1616-1617). Salone dei Corazzieri. Quirinale-palasset. Foto Den italienske presidents kontor.

INNHOLDSFORTEGNELSE

176 Diplomatiske forbindelser mellom Italia og Norge: aktører og formidlere

201 *Norges statsoverhoder*

227 *Norges statsministre*

245 *Norges utenriksministre*

251 *Norges utenriksråder*

256 *Norges diplomatiske representanter*

Italiensk fantasi, oljemaleri av den nederlandske maler Pierre Henri Theodore Tetar van Elven (1828-1908). Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Galleriet for moderne kunst i Genova og Genova kommunes fotografiske arkiv. Tetar van Elven var sønn og elev av Jean Baptiste og studerte først på kunstakademiet i Amsterdam og senere på kunstakademiet i Hague.

TAKK

Jeg vil gjerne gi uttrykk for min takknemlighet overfor den Italienske Republikks President, Giorgio Napolitano, for at han har sagt seg villig til å sende sin hilsen til leserne av denne boken som utgis i anledning av 150-årsjubileet for Italias samling.

Jeg er også takknemlig for at Utenriksminister Giulio Terzi di Sant'Agata har vist interesse for vårt prosjekt og har skrevet bokens forord. Utenriksministeren har helt siden man begynte å skrive om de italienske ambassader i utlandet vist engasjement for dette arbeid, og velkjent er hans initiativ for å få utgitt en bok om Italias Ambassade i Washington, "Il Palazzo sul Potomac", Palasset ved Potomac.

Disse utgivelsene bidrar til å gjøre en del av vårt lands arkitektoniske og kunstneriske arv bedre kjent ved å videreformidle overfor kommende generasjoner av italienske diplomater hvilket usedvanlig fint utenrikspolitisk verktøy de vakre, verdifulle og historiske utenriksstasjonene utgjør for Italia. En stor takk går også til Norges Ambassadør til Italia, Bjørn Trygve Grydeland, og Italias Ambassadør til Norge, Antonio Bandini, for deres bidrag til denne boken.

Gaetano Cortese

Den italienske presidents arbeidsværelse "studio alla vetrata". Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Generalsekretariatet, Roma. Foto: Mario Quattrone.

Den italienske Republikks President

Hilsen fra Den italienske Republikks President Giorgio Napolitano

Jeg sender med glede mine hjerteligste hilsener til leserne av dette interessante verk som med utgangspunkt i beretningen om den italienske ambassade i Oslo gir oss et innblikk i historien om de betydningsfulle kulturelle, økonomiske og snart hundreårige diplomatiske forbindelser mellom Italia og Norge.

Forskjellene og den geografiske avstand mellom våre to land har ikke medført mangel på forståelse, men har snarere vært en kilde til nysgjerrighet, sympati og gjensidig interesse. Jeg vil her minne om bragdene til italienske oppdagere og reisende som ble fascinert av det høye Nords utfordringer. Men spesielt vil jeg trekke frem den inspirasjon som den italienske frigjøringskampen på 1800-tallet ga nordmennene som ønsket full nasjonal selvstendighet. Også av denne grunn var det for meg en særlig glede å kunne motta HKH Kronprins Haakon i Quirinale den 2. juni 2011 i anledning av 150-årsjubileet for Italias samling.

Og det er i denne ånd jeg er glad for ambassadør Gatetano Corteses initiativ og ønsker alle en riktig god lesing.

Quirinale-palasset, 4. mars 2013

Villa Madama, representasjonsvillaen til Italias utenriksminister, *Giulio Romano-salen*. Høyt oppe under det hvelvede taket ser man den store dekorative bord laget av Giovanni da Udine med bevingete figurer og lysestaker pyntet med bånd som holder kranser med blomster og frukt. Nede på venstre side: peisen i streng dorisk stil_ tegnet av Raffaello. På høyre side: Pauwells gobelin Den bortkomne sønns hjemkomst. Foto: Raffaello Bencini. Jfr. boken "Der diplomatiet møter kunsten", Ugo Colombo Sacco di Albiano, Colombo forlag, Roma 2006.

Utsikt over Loggiaen mot høyre søylerom. Høyt oppe i forgrunnen: den sentrale kuppelen preget av malerier, hvite stukkaturer, intrikate mytologiske dekorasjoner og friser i vakker harmoni. Over veggen i bakgrunnen: den store scenen malt av Giulio Romano som fremstiller Polyphemus som ligger vindrukken i sin hule. Foto: Raffaello Bencini.

Giovanni da Udine. Portrett gjengitt av Vasari. Arkivfoto.

Giulio Romano, portrett. Den store kunstneren dro stor nytte av erfaringen han hadde samlet under utførelsen av Villa Madama i to senere byggverk: Villa Lante på Gianicolo og Te-palasset i Mantova. Arkivfoto.

FORORD

Jeg vil gjerne gi uttrykk for at jeg setter stor pris på ambassadør Gaetano Corteses nye prosjekt som har som formål å fremheve den arkitektoniske og kunstneriske arv som de italienske utenriksstasjonene rundt om i verden representerer.

Verket bidrar til å spre kjennskap om den langvarige innsatsen de italienske myndigheter har lagt for dagen helt siden grunnleggelsen av Kongeriket Italia for å anskaffe verdifulle eiendommer til bruk som ambassadørboliger for å kunne representere vårt land i utlandet på best mulig måte.

Ambassadør Cortese har tidligere utgitt flere lignende bøker, *"Italias Ambassade i Brussel", "Italias Ambassade i den Haag", "Palasset Sophialaan"* og *"Palasset ved Potomac"*. I boken "Villaen i Inkognitogaten" behandles forholdet mellom Italia og Norge siden grunnleggelsen av Kongeriket Italia frem til våre dager i anledning av 150-årsdagen for Italias samling. Forfatteren har i dette interessante og fascinerende verk konsentrert seg om den flotte ambassadørboligen i Oslo. Bygningen er utført i en mock-gotisk stil og ble kjøpt av den italienske staten av bankdirektør Heiberg i mars 1920. Boligen ligger i Inkognitogaten, et av de vakreste områdene i Oslo.

Boken inneholder et mangfoldig og rikt bildemateriale. Her finnes en rekke vakre portretter, malerier og kunstverk som tilhører ambassadørboligen, samt mange og vakre bilder av severdigheter i den norske hovedstaden. Og dette bidrar til å berike verket og gjøre lesningen mer engasjerende. Jeg har med glede merket meg at kapittelet "Aktører og formidlere i de diplomatiske forbindelsene mellom de to landene" byr på en omfattende

Det hvelvede tak i Giulio Romano-salen. Våpenskjoldet til kardinal Giulio de' Medici er omringet av en krans med blomster og frukt. Over og under våpenskjoldet er Apollon (solen) og Diana (månen) malt. Rundt omkring er en dekorativ bord hvor det dominerende tema er hans kardinalgjerninger som alternerer med kameer, falken med diamantringen og kardinalhatten. Foto: Raffaello Bencini.

Detalj fra Raffaello-Loggiaen. Foto: Raffaello Bencini.

skildring av de siste 150 år i de italiensk-norske diplomatiske forbindelser som har funnet sted på statsoverhode-, regjerings-, utenriksminister- og utenriksrådsnivå. Spesielt verdifulle og av historisk interesse er bildene av Italias Presidents statsbesøk i Norge og av det norske Kongeparets statsbesøk i Italia, vitnesbyrd om de nære bånd mellom to nasjoner som alltid har forfektet de samme idealene om demokrati og frihet og som alltid har stått sammen om å verne dem.

Det er derfor med stor entusiasme jeg oppfordrer leserne til å begi seg ut på denne reisen inn i den mystiske og særdeles tiltrekkende verden til det nordiske landskap og natur og å følge den veien som forfatteren har tegnet for oss.

Giulio Terzi di Sant'Agata
Utenriksminister

Den italienske hage foran Loggiaen. I enden er den store fine porten i travertino-marmor som leder til Den landlige hage. På begge sidene ser man Bandinellis to statuer "Gigantene". Foto di Raffaello Bencini.

Ambassadørenes sal, Quirinale-palasset, ca. 1910. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra ALINARI 24 ORE - Firenze.

Corazzieri-salen. Corazzierene i galauniform står i æresvakt i anledning utenlandske ambassadørers fremleggelse av sine akkreditiver for Italias president i Quirinale. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den Italienske presidents kontor, Presse- og informasjonsavdelingen.

Utsikt over den gule salen. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den Italienske presidents kontor, Generalsekretariatet, Roma. Foto di G. Ricci Novara, Paris.

Quirinale-palasset, 7. november 2011. *President Giorgio Napolitano sammen med Kongeriket Norges nye ambassadør Bjørn Trygve Grydeland i anledning av fremleggelse av akkreditivene.* Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra ambassadør Grydeland.

Quirinale-palasset, 7. november 2011. *President Giorgio Napolitano sammen med Kongeriket Norges nye ambassadør Bjørn Trygve Grydeland i anledning av fremleggelse av akkreditivene.* Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra ambassadør Grydeland.

Utsikt over Herkules-salen. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den Italienske presidents kontor, Generalsekretariatet, Roma. Foto Mario Quattrone.

Quirinale-palasset, 7. november 2011. *President Giorgio Napolitano sammen med Kongeriket Norges nye ambassadør Bjørn Trygve Grydeland i anledning av fremleggelse av akkreditivene.* Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra ambassadør Grydeland.

Quirinale-palasset, 7. november 2011. *President Giorgio Napolitano sammen med Kongeriket Norges nye ambassadør Bjørn Trygve Grydeland i anledning av fremleggelse av akkreditivene.* Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra ambassadør Grydeland.

Residensen til Norges ambassadør i Roma. Foto: Mathias Rongved, Den kgl. norske ambassade.

Kontorbygningen til Den kgl. norske ambassade i Roma. Foto: Mathias Rongved, Den kgl. norske ambassade.

Jeg vil rette en stor takk til Italias utenriksminister, Giulio Maria Terzi de Sant'Agata, til Italias ambassadør til Norge, Antonio Bandini, og ikke minst til ambassadør Gaetano Cortese for at de har fått utgitt denne vakre boken.

Boken gir ikke bare et innblikk i de utmerkede bilaterale relasjonene mellom Norge og Italia, men illustrerer på en fortreffelig måte en del av de sentrale institusjonene i dette meget gode og langvarige samarbeidet. Til tross for avstanden som skiller Norge og Italia, og de mange forskjellene mellom landene, er det et utmerket forhold mellom våre to land.

Et mangesidig forhold

Da det særskilte norske utenriksapparat ble organisert i årene 1905-06, ble det som da het legasjonen for Roma slått sammen med legasjonen i Berlin slik at lederen for stasjonen i Berlin også var akkreditert til Roma (og Wien). Under den første verdenskrig opphørte denne ordningen, og etter forskjellige midlertidige ordninger ble den særskilte norske legasjonen i Roma opprettet i 1916. 26. august 1955 ble legasjonen opphøyet til ambassade, med Rolf Andersen som den første ambassadør fra Norge til Italia.

Ambassadens oppgaver har i alle år vært mangfoldige, med sterkt vekt på det politiske, det økonomiske og det kulturelle samarbeidet i tillegg til det konsulære som alltid vil være viktig for en ambassade, spesielt i Italia som er et meget populært reisemål for nordmenn. Hundretusener av nordmenn besøker Italia hvert år.

Politisk nærhet

Selv om Norge og Italia er ulike på mange felt, har vi i stor grad sammenfallende interesser internasjonalt. For begge land er FN en hjørnesten, og begge land har en tradisjon for å bidra til organisasjonen ikke bare økonomisk, men også med styrker i fredsbevarende operasjoner. Begge land har vært med i NATO siden starten, og spiller i dag en viktig rolle i alliansen, på hver sin kant av det europeiske kontinentet. Italia har særskilt oppmerksomhet på området rundt Middelhavet, Norge retter naturlig nok mye oppmerksomhet mot nordområdene, men både gjennom NATO og våre forskjellige tilknytningsformer til EU deler vi de samme målene om et fredelig og velstående Europa.

Kultursamarbeid

Det som i dag er et mangfoldig italiensk–norsk kultursamarbeid har en lang forhistorie. Som en av de første ikke-katolikker fikk historikeren P.A. Munch adgang til Vatikanets arkiver på midten av 1800-tallet. Her drev han sitt forskningsarbeid som resulterte i *Det norske Folks Historie.*

Roma, 12, april 2013. Etter omfattende restaureringsarbeid ble Den norske ambassaden i Roma gjenåpnet. Ambassaden ligger på Aventinerhøyden. Fra venstre til høyre: prosjektdirektør Øystein Svebo fra Utenriksdepartementet, Norges ambassadør Bjørn T. Grydeland, Norges utenriksråd Bente Angell-Hansen, Italias utenriksråd Michele Valensise, Statsbyggs administrerende direktør Øivind Christoffersen, Statsbyggs avdelingsdirektør for utenlandseiendommer Siri Berg. Foto Mathias Rongved. Kongelig Norsk Ambassade.

Mange norske kunstnere har oppholdt seg i Italia generelt og Roma spesielt, blant dem arkeolog Ingvald Undset, hans datter Sigrid Undset, samt Henrik Ibsen, Edvard Grieg og Bjørnstjerne Bjørnson for å nevne noen. Både Ibsens *Et dukkehjem* og de to første aktene av *Peer Gynt* ble faktisk skrevet mens Ibsen befant seg i Italia. Edvard Grieg på sin side hadde flere opphold i Roma, og komponerte flere verker i byen. Også Bjørnstjerne Bjørnson hadde en produktiv periode i Roma. Således har en vesentlig del av den norske kulturarven hatt sitt utspring i Italia.

Ambassadens oppgave som brobygger mellom norske og italienske kulturarenaer er vesentlig. I dag ser vi at Norge er til stede på de viktigste arenaene fra nord til syd i Italia: Kunst og arkitektur på biennalen i Venezia, design i Milano, musikk på et titalls prestisjefestivaler, samtidsdramaturgi blir satt opp i ulike teaterkontekster og norsk litteratur blir utgitt i stadig voksende tempo.

Fra den periferien Norge befant seg i for 100 år siden har perspektivet endret seg og kanskje vi kan si at Norge er kommet nærmere sentrum. Kanskje skyldes det at landene på hver sin kant har nærmet seg hverandre: Norske kunstnere har hentet inspirasjon i Italia, mens Italias dyktige og initiativrike kulturarbeidere har vist stor interesse for norske kulturuttrykk, fra klassisk musikk og litteratur til jazz, heavy metal og arkitektur.

Handel og næringsliv

På det handelspolitiske feltet har de bilaterale relasjoner utviklet seg i positiv retning, dog med et fortsatt potensiale for å øke samhandelen. Historisk har norsk sjømateksport til Italia vært det sterkeste norske bidraget, men i moderne tid er det først og fremst gass og dernest olje som er den viktigste norske eksporten. Deretter kommer fisk, metaller, papir og verkstedprodukter. Italiensk eksport til Norge domineres av ferdigvarer, som ulike maskiner, tekstiler, klær, sko, matvarer, møbler og biler.

Rundt 50 norske bedrifter er etablert i Italia. Av disse er omtrent halvparten produksjonsselskaper og halvparten salgsselskaper, de fleste holder til i Nord-Italia. Totalt 3000 personer er ansatte i norske selskaper, med Norsk Hydro, Det norske Veritas og Akers Solution som viktige aktører. Noen færre italienske selskaper er etablert i Norge.

De bilaterale relasjoner på det politiske feltet har i de senere tiår blitt stadig forbedret, med statsbesøkene fra Norge til Italia i 2001 og fra Italia til Norge i 2004 som høydepunkt. I årene etter har mange norske ministre besøkt Italia, og noen flere enn motsatt vei.

Forholdet mellom våre to land er med andre ord mer omfattende enn mange kanskje tror. Det er mitt håp at denne boken vil bidra til å gjøre dette forholdet bedre kjent i begge land.

Bjørn T. Grydeland
Norges Ambassadør til Italia

Venezias omfattende maritime trafikk i et "Illustrert kart over byen og lagunen" (1597) av B. Savioni. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Museet Correr.

VENE TIA

Lofoten. Himmelen speiler seg i Reinefjorden. Foto Chiara Aldrovandi.

INNLEDNING

Lykkelige er de land og folk som i andres fantasi kan mane frem et bilde, en drøm eller i det minste en følelse av noe annerledes, noe fascinerende. Dette er i fullt mon tilfellet med Italia, et land som fra gammelt av har vært et reelt og imaginært reisemål fra alle verdens kanter. Det er ikke tilfeldig at landet er blitt selve symbolet på dannelsesreisen, Le Grand Tour, og på søken etter historie og kultur, etter selve sivilisasjonens grunnvoll. Det samme kan sies om Norge som kanskje mer enn noe annet land i vår tankeverden symboliserer det høye Nords skjønnhet og verdier og de utfordringene som en barsk, men særdeles vakker natur krever av særegne egenskaper, motstandskraft og standhaftighet, fysisk og moralsk styrke.

Dette bilde av landet trer frem helt fra vår sivilisasjons tidligste tider.

Allerede de gamle grekerne betraktet folket som de kalte "hyperborei" som et eksempel på moral og menneskelighet, og dette gjenspeiles i stor grad i måten man i hele verden har en tendens til å se på Skandinavia: samfunn med et strengt og høyt moralsk levesett, uberørt av de skavanker og feil som gjør seg gjeldende i våre samfunn og som fjerner dem fra idealer som likhet, ærlighet og demokratisk solidaritet.

Hvor mye i denne stereotype oppfatning som er sant og hvor mye som er mer mytisk, kan diskuteres. Det som er sikkert er at de første historiske kontakter mellom folkeslagene i de to land som mange århundrer senere skulle bli til Italia og Norge, ikke i nevneverdig grad svekket denne myten.

Normannernes herredømme over store deler av det sørlige Italia fra det 11. til det 13. århundre ble ansett som relativt mildt og tolerant, og selveste Dante så på det med en følelse av dårlig skjult og politisk ambivalent

Røst. Bauta til minne om Pietro Querini og hans menn. Foto Rune Ellingsen.

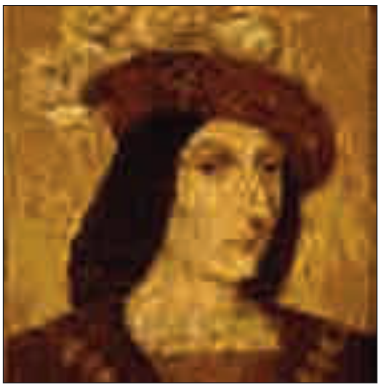

Pietro Querini. Querini, adelsmann og handelsmann fra Venezia, var eieren av og kapteinen ombord skipet Querina. Nicolò de Michele og Cristoforo Fioravante var to medlemmer av mannskapet. Arkivfoto.

lengsel (jfr. måten Manfred er beskrevet i Skjærsilden, 3. sang "blond var han og vakker og edel å se til").

Senere gjennom Renessansen fortsatte reisen mot nord å utgjøre det ytterste uttrykk for mot og hengivenhet til vitenskapen, den ytterste og uangripelige bekreftelse på ønsket om å "følge ærbarhet og kunnskap" (Helvete, 26. sang), noe som var maktpåliggende for datidens menn.

Alt dette førte til et overraskende stort antall italienske reisende, handelsmenn og oppdagere som reiste tidligere enn mange andre, og ofte før nordeuropeerne selv, for å lete etter "ultima Thule". Dette er noe som man er mye mindre bevisst i dag enn tidligere i Italia, interessen for det arktiske var for eksempel veldig stor i tiden før annen verdenskrig. Dette er imidlertid noe nordmenn kjenner veldig godt til, og et bevis på det er de mange bautaer og plaketter som er reist i flere fiskevær i Lofoten til minne om Querinis skipsbrudd.

Pietro Querini, den venetianske handelsmann som i 1431 tilbrakte vinteren på Røst, ble fascinert av den menneskelighet og fromhet som de enkle menneskene på øya utviste. Da han reiste tilbake til Venezia tok han med seg de første lassene med tørrfisk, noe som representerte et gjennombrudd for norsk økonomi som for første gang åpnet seg for internasjonal handel ved eksport av tørrfisk og klippfisk (eller baccalà). Dette bidro til at folk fikk bedre levekår, og at de kunne komme seg ut av fattigdommens onde sirkel.

På samme måte er Francesco Negri minnet i turistanlegget som naturlig nok ble bygget på kontinentets nordligste punkt. Francesco Negri, en prest fra Ravenna, skulle bli den første til å nå sitt "Thule", Nordkapp, vinteren 1663 etter en landreise som på den tiden var betraktet som umulig å gjennomføre. Negri skrev en bok om denne reisen som i mange år forble et referanseverk i hele Europa når det gjaldt drømmen om nord.

Men enda mer levende er minnene om bragdene som er oss nærmere i tid. Her kan vi trekke frem oppdagelsesferden som Hertugen av Abruzzerne foretok med sin skute "Stella polare" i 1899 i Nordishavet, da major

Umberto Nobile ser ut fra luftskipet Norge før avreisen fra Spitzbergen, 1926. Bilde fra US Library of Congress, Prints and Photographs Division.

Sigrid Undset ved skrivebordet i arbeidsværelset på Bjerkebæk. Foto Maihaugen/Avilde Torp.

Luigi Amedeo, Hertug av Abruzzerne. Bilde fra US Library of Congress, George Grantham Bain Collection.

Fridtjof Nansen. Bilde fra US Library of Congress, George Grantham Bain Collection.

Roald Amundsen. Bilde fra National Library of Canada.

Cagni nådde 86 grader nord og dermed slo rekorden til Norges nasjonale helt, den store oppdageren og diplomaten Fridtjof Nansen. Men ikke minst må her nevnes den felles bragd som Umberto Nobile og Roald Amundsen gjennomførte ved å nå nordpolen for første gang i 1926 med luftskipet Norge. Deres skjebner krysset hverandre nok en gang senere i forbindelse med luftskipet Italias ekspedisjon som fikk en tragisk avslutning med den store norske oppdagerens død under redningsaksjonen.

Denne "arktiske" dragning til "Paese do Sole" lever i beste velgående den dag i dag og gir seg utslag i mange former. Det italienske oljeselskapet ENI, som har deltatt i utvinning av oljeressursene helt siden starten av oljeeventyret i Norge, driver en fremtidsrettet virksomhet og vil, som første oljeselskap i verden, fra 2014 starte drift av oljefelt i Barentshavet etter å ha mestret utfordringer som andre ledende oljeselskap har måttet gi opp overfor. I over 15 år har italienske forskere vært i første rekke i det forskningsarbeidet som foregår i Ny Ålesund på Svalbard, verdens nordligste permanente bosetning. Det stadig større antall italienske cruiseskip som om sommeren ferdes i norske farvann helt opp til de nordligste deler av landet vekker undring i den lokale befolkning som ikke helt forstår hvorfor man kan velge å tilbringe ferien i steder så langt nord i stedet for å nyte det milde klimaet og det varme vannet i Middelhavet. Men som med all stor kjærlighet, er også denne lidenskapen kanskje irrasjonell, men den er utvilsomt gjengitt, for like sterk og like langvarig har nordmennenes fascinasjon for Italia vært. De fremste representanter for norsk kultur og åndsliv har tilbrakt lange og viktige perioder i sine liv i vårt land. Her er det nok bare å nevne Ibsen og Bjørnson, Sigrid Undset og praktisk talt alle de store norske landskapsmalere på 1800-tallet og komponisten Edvard Grieg. Mens det er en kjent sak at italiensk renessanse, *il Rinascimento*, har satt dype spor i norsk kultur, som i resten av Europa, så er det langt fra like kjent at kampen for Italias samling på 1900 tallet, *il Risorgimento*, vant stor gjenklang hos flere fremtred-

Luftskipet Norge i Oslo, 14. april 1926.

Luftskipet Norge letter fra King's Bay, Spitzbergen, 11. mai 1926 og flyr over nordpolen dagen etter. Foto De Agostini Picture Library.

Tromsø, januar 2013. Foto Marcella Mariani.

Tromsø, 22. juni 1969. Umberto Nobile (i midten) sammen med Viglieri (til venstre) og Mariano under avdukingen av minnesmerket.

Dette er et minnesmerke som Nobile bestilte og fikk laget for å bli reist den 29. juni 1969 ved Folkeparken i nærhet av Tromsø museum på sørspissen av Tromsøya.

Minnesmerket ble innviet den 29. juni 1969 under Det italienske geografiske selskaps beskyttelse. Representanter for de italienske væpnede styrker var tilstede under seremonien. "Flaggene fra de syv landene som hadde deltatt i ekspedisjonen og i redningsaksjonen for luftskipet Italia var heist rundt monumentet: Italia, Norge, Frankrike, Sverige, Tsjekkoslovakia, Sovjetunionen og Finland".

"Minnesmerket består av to bauter i betong reist langs lengdegraden, den ene, som er ca. 11 meter høy, vender mot nord, mens den andre, lavere, ca. 9 meter høy, vender mot sør. På bauten som vender mot nord er innhugget en epigraf av dikteren Alfonso Gatto, på den andre navnene til de omkomne med dato og sted" (utdrag tatt fra boken "Umberto Nobile, en manns skjebne", Mursia 1988). Epigraf:

INNHUGGET PÅ DENNE STEIN
ER NAVNENE TIL DEM SOM OMKOM
I ITALIAS FORLIS
SAMMEN MED NAVNENE
TIL DEM SOM VILLE REDDE DEM
TIL MINNE OM EN BRAGD
SOM BRAGTE ÆRE TIL DISSE MENNENE
OG SOM I DAG VITNER OG MINNER
OM DERES FELLES SIVILISASJON

Bildene og teksten er hentet fra: http://www.circolopolare.com/ita/progetti_tromso_i.htm.

Et hundeliv. Foto: Bjørn Klauer/www.nordnorge.com/Bardu.

Stephan Sindings statue av Bjørnstjerne Bjørnson foran Nationaltheatret. Foto Wikimedia Commons/Aigars Mahinovs.

Henrik Ibsen. Arkivfoto.

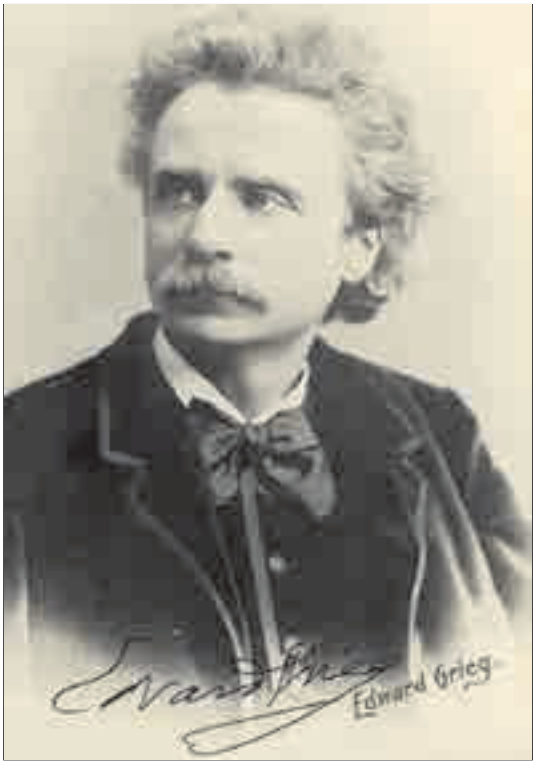

Edvard Grieg. Arkivfoto.

ende personligheter i Norge. De italienske bestrebelser ble betraktet som et eksempel på den bevisstgjøring av nasjonal identitet som de norske patriotene ønsket for Norge og som ble realisert med unionsoppløsningen i 1905. "Lyset fra sør" heter den betydningsfulle samlingen av tekster fra datidens norske forfattere som fulgte nøye kampen for et samlet Italia. Boken ble utgitt i 2011 av Det italienske kulturinstitutt i Oslo i anledning av 150-årsdagen for Italias samling.

Ambassadør Corteses fortjenstfulle prosjekt må ses innenfor denne ramme av gjensidig interesse og har som formål å gi en fremstilling av historien til residensen til Italias ambassadør i Oslo. Denne bolig som ble anskaffet i 1920, står i hovedsak i dag slik den var ved opprettelsen av de diplomatiske forbindelser mellom de to land. Det dreier seg ikke om et storslått eller aristokratisk palass som residensene i Stockholm og København, hovedstedene i de to naboland som har styrt Norge i lang tid. Residensen i Oslo er en solid, fornuftig ("no-nonsense" som amerikanerne ville si) villa for byens høyborgerskap fra 1800-tallet. Bygningen er elegant og bekvem, men nøktern både i utseende og størrelse, og således representerer den på ypperlig vis den diskré rikdom, ønske om helst ikke å vise seg frem, det likhetsideal - og likhet betyr jo sosial likhet, men også å ligne hverandre - som så sterkt karakteriserer den norske kulturen. De italienske og norske kunstverk som boken presenterer har til hensikt å formidle det kulturfellesskap som underbygger det langvarige vennskap og den gjensidige beundring mellom Italia og Norge, disse to land som ligger i hver sin ytterkant av det europeiske kontinentet, men som begge er et uttrykk for den felles europeiske kultur som strekker seg fra Longyearbyen til Lampedusa, og som fortsetter å sette sitt preg på den verden vi lever i.

Antonio Bandini
Italias Ambassadør til Norge

Ny Ålesund, august 2011. Ambassadør Antonio Bandini legger ned en krans foran monumentet "Åtte kors". Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra ambassadør Bandini.

Tidlig morgen i Reine. Foto: Bård Løken/www.nordnorge.com/Moskenes.

Hammerfest. Foto ENI Norge.

Hurtigruten i Trollfjorden. Foto: Tofoto/www.nordnorge.com/Hadsel.

Nytt geografisk verdensatlas i tre bind. "Kongerikene Sverige, Danmark og Norge", 3. bind, nr. 55, La Geografia Camerale, Roma. San Marco Bibliotek. Det militære geografiske institutt. Katalogen over gamle kart.

KORT OVERSIKT OVER NORGES HISTORIE

Med vikingekspedisjonene fra begynnelsen av det 8. århundre e. Kr. begynte nordmennenes store ekspansjon (ca. 750 – 1000) som førte dem helt til de baltiske land, til Kvitsjøen, til Skottland, England, Irland, Island og til Frankrike (dvs. Normandie)[1].

Begynnelsen til Norges historie blir tradisjonelt ansett for å være samlingen av en rekke mindre kongeriker som ble gjennomført av ynglingene, en kongsslekt med guddommelige røtter, hvis første historiske konge er Halvdan Svarte (midten av det 9. århundre). I slaget ved Hafrsfjord (872) lykkedes kong Harald Hårfagre i å samle store deler av det sydvestlige Norge. Bestrebelsene med å samle landet fortsatte helt til Olav den helliges tid. Etter at han ble konge i 1016, samlet han hele landet. Vikingtiden (fra det 9. til det 11. århundre) var både en samlingstid og en territoriell ekspansjonstid. I 1023 avholdt kongen, biskoper og andre stormenn et rådsmøte på Moster hvor Kristenretten ble antatt og kristendommen ble erklært som den offisielle

[1] For mer detaljert informasjon om Norges historie kan man besøke hjemmesiden til den norske ambassade i Roma der man finner en utførlig beskrivelse av Tor Dagre om følgende perioder: det førhistoriske Norge, Vikingtiden, Middelalderen, Unionen med Danmark, Den svensk-norske unionen, Norge etter 1905, Norge under andre verdenskrig, Norge etter andre verdenskrig.

Jfr. Rolf Danielsen, Ståle Dyrvik, Tore Gronlie, Knut Helle, Edgar Hovland, "Norway: A History from the Vikings to our own Times, Scandinavian University Press, Oslo, 1995.

Jfr. Treccani Encyklopedisk Ordbok, Istituto dell'Enciclopedia Italiana, Roma, 1970, s. 402-403.

Sverige og Norge. Kart i Sidsel Hovers eie.

Kong Olav, Basilika St. Ambrogio og St. Carlo al Corso, Roma. Foto Sidsel Hover

St. Olav. Arkivfoto.

"Olav den helliges fall i slaget på Stiklestad" av Peter Nicolai Arbo. Arkivfoto.

religion. Vikingtiden nådde sitt høydepunkt i 1066 da kong Harald Hardråde falt i slaget på Stamford bro i England.

Fra 1130 ved Sigurd Jorsalfars død blusset kampen om kongemakten opp igjen, ettersom det ikke forelå klare regler for arvefølgen. Denne striden varte frem til 1240 under regjeringstiden til kong Håkon IV. Fra 1319 til 1343 hadde Norge og Sverige felles konger gjennom ekteskap mellom de kongelige i Skandinavia. Som en følge av det tette forholdet som eksisterte mellom den norske, svenske og danske krone, ble det lettere for de svenske og danske dignitærer å hevde seg overfor det lille norske aristokrati, og slik økte de sine eiendommer og sin makt i Norge. I 1397 etablerte Sverige, Danmark og Norge Kalmarunionen som Sverige trakk seg fra i 1448. Norge og Danmark forble sammen i unionen helt til 1814.

I 1537 ble den lutheranske reform innført i Norge gjennom et kongelig dekret. Som et resultat av Den dansk-norske kirkes disposisjoner ble den lutherske tro den eneste tillatte i hele riket.

I 1536 under Riksforsamlingen i København erklærte kong Christian III Norge for å være en del av det danske kongeriket og fra dette øyeblikk opphørte Norge som et eget rike. Den norske riksforsamling ble avskaffet og Den norske kirke tapte sitt selvstyre til fordel for danske adelige som overtok som lovens representanter i landet.

Dette bånd med Danmark førte Norge inn i kriger mellom de to land og Sverige, noe som igjen medførte avståelse av visse landområder til Sverige. Under 1800-tallet var den dansk-norske utenrikspolitikk orientert mot Russland og deres felles fiende Sverige.

Interessemotsetningene, særlig de økonomiske, mellom de to land ble stadig tydeligere under Napoleonskrigene ettersom den danske handel rettet seg mot England, mens Norge hadde spesifikke økonomiske interesser i Tyskland, Frankrike og Nord-Amerika. Etter det engelske bombardement av København i 1807 ble alliansen med Frankrike styrket.

Danmark. Kart i Sidsel Hovers eie.

Trygve Lie, FNs Generalsekretær. Arkivfoto.

Balthasar Denner (1685-1749): Portrett av Peter Wessel, viseadmiral Tordenskjold; 1719. Dette maleri er i Danmark blitt det ytterste eksempel på bilde av en helt. Den berømte norske viseadmiral Peter Wessel deltok i den store nordiske krig mot Sverige i årene 1709-1720 for Fredrik IV av Danmark og Norge. Han vant ære og berømmelse og etter seieren i slaget ved Rügen i 1715 ble han adlet og tok navnet Tordenskiold. Krigen knuste Sveriges drømmer om å bli en europeisk stormakt. Danmark avsto fra å gjøre krav på de tapte svenske provinser, og med freden i Nystad satte de skandinaviske land et punktum for deres århundrelange konflikt. På brystet bærer Tordenskjold et miniatyrportrett av kongen, men ellers er han fremstilt uten andre allegoriske symboler, noe som er karakteristisk for Denners portretter. Oljemaleriet, 78,5 x 63 cm. Det Nationalhistoriske Museum, Frederiksborg Slott. Bildet er hentet fra boken "Italias Ambassade i København", Chris Fischer-Hanne Raabyemagle, København, 2006.

Jean-Baptiste Bernadotte, utpekt til Sveriges tronfølger, benyttet seg av denne situasjonen og oppnådde i freden i Kiel (1814) at Danmark overdro Norge til Sverige, samtidig som han på sin side anerkjente de bestemmelsene som Norge (Stormannsmøtet) hadde vedtatt på Eidsvoll i februar samme år.

Norge motsatte seg unionen med Sverige og Riksforsamlingen vedtok sin egen grunnlov 17. mai 1814, men etter noen måneders krigshandlinger kunne unionen ikke unngås. Unionen varte helt til oppløsningen i 1905, det år da Norge fikk sin uavhengighet. I samme år tilbød den norske regjering tronen til den danske prins Carl, og etter en folkeavstemming som viste flertall for gjeninnføring av monarkiet, valgte Det norske storting ham enstemmig til Konge av Norge. Han besteg tronen som Haakon VII. Ved hans død i 1957, etterfulgte hans sønn Olav Vs ham og etter Olav Vs død i januar 1991, ble den nåværende monark, Harald V, konge.

I begynnelsen av andre verdenskrig holdt Norge fast på sin nøytralitet, men ble invadert av Tyskland i 1940 og okkupert inntil 8 mai 1945.

I 1945 deltok Norge i konferansen i San Francisco for å grunnlegge De forente nasjoner, hvis første generalsekretær ble nordmannen Trygve Lie. I årene som fulgte etter den andre verdenskrig, da den politiske avstand mellom øst og vest økte stadig mer og utsiktene til en nordisk forsvarsallianse ble mindre, sluttet Norge seg til Atlanterhavspakten (NATO) 4. april i 1949, sammen med Danmark. Norge forlot derved sin tradisjonelle nøytralitetspolitikk.

[2] Trygve Lie var den første generalsekretæren i FN (1946–1952. Han var født i Christiania (nå Oslo) i 1896.

Carlo Emanuele III ble konge av Sardinia i 1730. Portrett av ukjent maler, ca. 1750. Bildet befinner seg i Den italienske ambassade i London, The Ballroom, jfr. "The Italian Embassy in London" av ambassadør Boris Bianchieri, Unionegrafica, Padova, 1988 og "Den italienske ambassade i London" av ambassadør Luigi Amaduzzi, Colombo, Roma, 2003.

Diplomatisk uniform. 6. vedlegg i "Kongeriket Italias diplomatiske årbok" Roma, 1. mai 1909.

En type uniform, fra samme årbok.

KORT BLIKK PÅ DE DIPLOMATISKE FORBINDELSER MELLOM ITALIA OG NORGE

De første diplomatiske representasjoner mellom suverene stater går tilbake til det 15. århundre da det var sedvane at visse konger og prinser utvekslet diplomatiske utsendinger. Denne sedvane som varte ved i de etterfølgende århundrer, i det 17. og 18. århundre, er senere blitt allment akseptert.

Det å opprette faste diplomatiske forbindelser mellom stater representerer det tradisjonelle og grunnleggende redskap for å regulere forholdene mellom medlemmer av det internasjonale samfunn. Dette skjer ved å utveksle på gjensidig basis faste representanter mellom en stat og en annen stat, og disse utgjør et referansepunkt og en spesielt viktig og beskyttet kanal for å ivareta forbindelsene mellom suverene og uavhengige stater.

Etableringen av diplomatiske forbindelser gjennom utsendelse av faste diplomatiske misjoner er i dag nedfelt i art. 2 i Wien-konvensjonen fra 1961 om diplomatisk samkvem. Konvensjonen avsluttet det arbeidet som De forente nasjoner i sin tid hadde påbegynt for å komme frem til et rammeverk og følge opp utviklingen av internasjonal rett vedrørende de internasjonale forbindelser og den diplomatiske immunitet.

I henhold til internasjonal rett utgjør overenskomsten mellom statene det eneste grunnlag som kreves for at hver av dem skal motta på sitt territorium diplomatiske utsendinger og godta bestemte personer i egenskap av utsendte diplomater. De trenger en forhåndsgodkjennelse fra mottakerstaten, og det er først etter at denne godkjennelsen foreligger at en misjonssjef kan, etter å ha

Portrett av Carlo Alberto konge av Sardinia, oljemaleri av Ferdinando Cavallieri, 1832. Racconigi-slottet. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Slottets museum. Foto: Alessandra Longo. Cavalleri (f. Torino 1794 – d. Roma 1865) studerte ved Albertina-akademiet og flyttet senere til Roma (1811) og Firenze (1814) hvor han ble kjent med Hayez. Han ble så tilbakekalt til Torino av sin velgjører Carlo Alberto av Savoia-Carignano som utnevnte ham til hoffmaler. Cavallieri utmerket seg med bilder med historiske og religiøse motiver utført i den historiske romantisismes stil.

Bossoli tegner greven av Cavour under åpningen av parlamentet (18. februar 1861). Biblioteket i Montepulciano kommune og Det historiske arkiv "Piero Calamandrei".

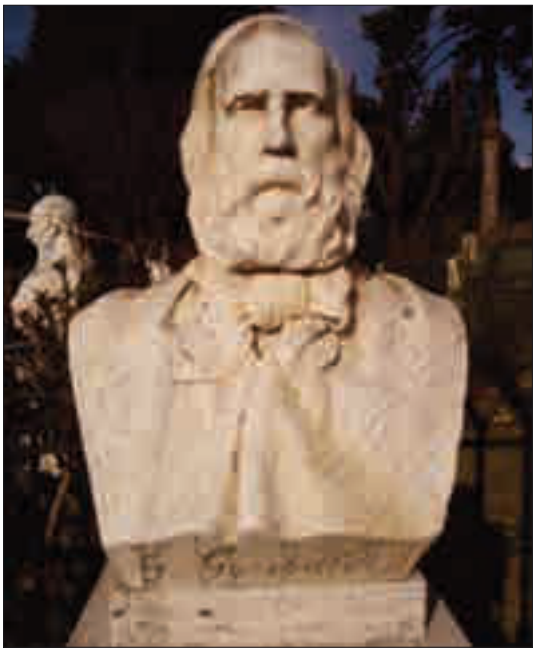

Marmorbyste av Giuseppe Garibaldi, Villa Borghese. Foto Christian Cortese.

presentert sine akkreditiver for statsoverhodet i mottakerlandet, utføre sine offisielle oppgaver på landets territorium.

I henhold til art. 3 i Wien-konvensjonen om diplomatiske samkvem heter det: "funksjonene til den faste misjonen er i hovedsak følgende: a) å representere senderstaten hos mottakerstaten; b) å beskytte senderstatens interesser i mottakerstaten og senderstatens borgere innenfor de grenser den internasjonale rett setter; c) å forhandle med regjeringen til mottakerstaten; d) å søke informasjon på alle lovlig tillatte måter om forholdene og utviklingen i mottakerstaten og rapportere til senderstaten om dette; e) å fremme vennskapelige forbindelser og å utvikle økonomisk, kulturet og vitenskapelig samarbeid mellom mottakerstaten og senderstaten". I tillegg til disse oppgaver kan den diplomatiske misjon utøve konsulære funksjoner for å beskytte sine egne borgere bosatt i landet.

Ambassadene har i dag, foruten å melde om de ulike politiske, økonomiske, finansielle, vitenskapelige, kulturelle, militære, innvandringspolitiske og sosiale forhold i mottakerstaten, også som prioritert målsetting å ivareta og fremme alle Italias interesser. Den diplomatiske representasjon fremforhandler industriavtaler, fremmer handelsinteresser, inngår kulturelt og vitenskapelig samarbeid, bidrar til utstillinger av kunst og design, formidler forståelse for vårt land ved ledende universiteter og kulturelle fora, legger forholdene til rette for møter og diskusjoner med pressen, organiserer ulike arrangementer i den diplomatiske residens for å fremme kontakten med det lokale samfunn.

I 1861 da Kongeriket Italia ble grunnlagt, anerkjente en rekke europeiske land straks den nye staten, og normale diplomatiske forbindelser ble etablert ved å sende diplomatiske representanter til de respektive hovedsteder. Blant disse var Kongeriket Sverige og Norge (det siste oppnådde nasjonal selvstendighet først et halvt århundre senere) da kong Vittorio Emanuele II utnevnte Andrea Tagliacarne som sin representant ved hoffet til Carl XV som residerende minister med

Portrett av Kong Vittorio Emanuele II, oljemaleri av Luigi da Rios fra 1869. Bildet befinner seg i Italias Ambassade i Brussel, i representasjonleiligheten kalt "ministerens leilighet". Kongen, som bærer sin militære uniform, er fremstilt stående på en terrasse med utsikt over Firenze og det umiskjennelige Palazzo Vecchio. Firenze var da sete for Utenriksdepartementet (jfr. s. 80 i den tidligere omtalte bok *Italias Ambassade i Brussel*, Carlo Colombo forlag, Roma 2000). I Bénezits kunstnerordbok leser man at maleren Luigi da Rios (født i Vittorio Veneto eller i Ceneda i 1844 og død i Venezia i 1892) studerte ved Venezia Kunstakademi og vant mer enn et titalls premier for sine verk. For å unnslippe militærtjeneste i det østerriske keiserdømme forlot han Venezia i 1866 og bosatte seg i Firenze hvor han konsentrerte seg om de store mestere fra 1500 og 1600-tallet. Etter å ha blitt kjent som portrettmaler og freskomaler spesialiserte Luigi da Rios seg på sjangermaleri, og han hentet særlig inspirasjon fra venetianske motiver. Maleren, som hadde verker utstilt også ved Royal Academy i London, viser i sine verk en usedvanlig skarp observasjonsevne og vier folkelivet og dagliglivets gjøremål stor oppmerksomhet. Blant hans malerier av fremtredende medlemmer av Kongehuset Savoia kan nevnes et annet portrett av Kong Vittorio Emanuele II, også det med Firenze i bakgrunnen, som er utstilt ved Venice International University på San Servolo-øya, og et portrett av Umberto I i Venezias prefektur.

Gallauniform som ble båret av Camillo Benso greve av Cavour. Gjengitt med velvillig tillatelse fra Museo del Risorgimento, Torino.

Garibaldi. Arkivfoto.

akkreditiver. Han ankom Stockholm 27. mars 1862, umiddelbart etter sin misjon til Nederland. Der hadde han siden 1859 representert som chargé d´affaires Kongeriket Sardinia for senere av Italias konge å bli utnevnt til minister, og hvor han hadde presentert sine akkreditiver i 1861. Akkreditert ved hoffet til Sveriges og Norges konge ble senere Luigi Corti (1864), først som residerende minister med akkreditiver og deretter som sendemann og befullmektiget minister; deretter Luigi Rati Opizzoni (1867), Vittorio Sallier de la Tour (1871), Federico Costanzo Spinola (1879), Alessandro Tannini (1888), Alessandro Guasco di Bisio (1897), Emanuele Berti (1903) og til slutt Alberto De Foresta (1904), alle i egenskap av sendemenn og befullmektigede ministere med akkreditiver. Den sistnevnte ble den siste italienske diplomat som skulle representere kong Vittorio Emanuele II ved hoffet til Norges og Sveriges konge, Oscar II, ettersom oppløsningen av unionen mellom Sverige og Norge fant sted i 1905. Dette var et resultat, blant annet, av en uløselig strid hvor Norge krevde å få disponere et eget konsulatvesen uavhengig av det svenske. I henhold til unionsavtalen var utenrikspolitikken utelukkende underordnet den svenske kongen, som styrte denne gjennom utenriksministeren, medlem av den svenske regjering, hvis departement utelukkende besto av svenske tjenestemenn. Utenrikspolitiske saker ble behandlet av to tjenester: den diplomatiske tjeneste og den konsulære tjeneste. De diplomatiske tjenestemenn ble rekruttert fra det svenske regjeringskollegium, mens konsulene hvis oppgave var først og fremst å ta hånd om økonomiske- og handelsspørsmål, ble etter 1836 rekruttert fra et sammensatt statsråd, et felles svensk-norsk regjeringskollegium. I 1885 ble dette systemet endret ved at alle tjenestemenn ble utnevnt av utenriksdepartementet i Stockholm. Dette medførte sterke reaksjoner som førte til en uløselig bilateral konflikt som også ble forsterket av kontroversen vedrørende den nasjonale tilhørighet til unionens utenriksminister (tradisjonelt en svenske). Det norske stortings (etablert i 1814) beslutning om å opprette et norsk konsulatvesen

Andrea Tagliacarne. Residerende Minister. Foto: Italias Ambassade i Haag, Arkivet.

Giuseppe Sallier de La Tour. Overordentlig sendemann og befullmektiget minister, 1871. Foto Italias Ambassade i Haag, Arkivet.

Federico Costanzo Spinola. Overordentlig sendemann og befullmektiget minister, 1879. Foto Italias Ambassade i Haag, Arkivet.

ble nektet ratifisert av kong Oscar II som oppfattet dette som en tilsidesettelse av prinsippet om at utenrikspolitikken var kongens domene. Dette førte til den norske regjerings avgang. Stilt overfor umuligheten av å få utnevnt en ny regjering som ingen politiske krefter i Christiania ville ta del i, måtte kongen "med den største beklagelse" ta til etterretning at unionen mellom de to land under en felles monark hadde opphørt å eksistere.

Den 7. juni 1905 vedtok Det norske storting en resolusjon som ensidig oppløste unionen. Beslutningen ble bekreftet gjennom en folkeavstemning som godkjente oppløsningen av unionen med 368.208 stemmer for og 184 mot.

Betingelsene for unionsoppløsningen ble fastlagt i forhandlinger i Karlstad i Sverige i september 1905. Umiddelbart deretter ble prins Carl av Danmark, gift med prinsesse Maud, datter av kong Edward VII av Storbritannia, valgt gjennom en folkeavstemning til konge av Norge. Han besteg tronen med navnet Haakon VII.

Det er fra dette tidspunkt at de italienske diplomater og konsuler ble akkreditert direkte ved Det norske hoff. Kongeriket Italia var blant de første til å anerkjenne Norge som en uavhengig stat og betrodde daværende sendemann og befullmektiget minister med akkreditiver i København, Giorgio Calvi di Bergolo, også den norske misjonen. Den samme skjedde med hans etterfølger Emanuele Berti, som også hadde sin hovedakkreditering i Danmark. Først med den nye utnevnelse av Fedele de Novellis, 30. august 1912, begynte den italienske diplomatiske representant å residere i Christiania, den norske hovedstad som fra 1925 tok tilbake det gamle navn Oslo. Fra 1955 og fremover, med utnevnelsen av Paolo Vita Finzi, fikk akkrediteringen ved Det norske hoff tittelen ambassadør med akkreditiver, en forfremmelse i forhold til den tidligere rang av sendemann og befullmektiget minister.

I de diplomatiske forbindelser har statsbesøkene en helt spesiell betydning ved at de utgjør det høyeste uttrykk for vennskap mellom to land. Et statsbesøk krev-

Luigi Corti. Overordentlig sendemann og befullmektiget minister, 1870. Foto Italias Ambassade i Haag, Arkivet.

Kong Oscar II. Arkivfoto. Nordiska Museet i Stockholm.

Statsminister og Utenriksminister Bettino Ricasoli. Arkivfoto.

er mer komplekse og seremonielle elementer i forhold til de mer hyppige offisielle besøk eller arbeidsbesøk.

Når statsoverhoder foretar et statsbesøk i utlandet eller mottar det i sitt eget land, er de vanligvis ledsaget av de respektive utenriksministre og andre medlemmer av regjeringen som del av den offisielle delegasjon. Protokollen, både når det gjelder statsoverhodet så vel som den ledsagende delegasjon, setter faste seremonielle rammer i anledning velkomst- og avreiseseremonien, gallamiddagen, bilaterale politiske møter, handels- og næringslivsmøter, besøk ved sosiale og kulturelle institusjoner. Alt er planlagt med den hensikt å intensivere og styrke forbindelsene og fremme bilaterale interesser på alle nivåer takket være direkte kontakter på politisk og institusjonsnivå mellom de to land. Normalt planlegger man i Norge fire statsbesøk i året, to foretatt av kongeparet i utlandet og to av utenlandske statsoverhoder i Norge. I etterkrigstiden var kong Olav V det første norske statsoverhodet som besøkte Italia, i april 1967, mens det første italienske statsoverhodet som besøkte Norge var Republikkens president Giuseppe Saragat som kom til Oslo i juni 1965. Andre statsbesøk ble foretatt av kong Harald V i Roma i 2001 og av Republikkens president Carlo Azeglio Ciampi i Oslo i 2004. Til dette kan tilføyes kronprins Haakons deltagelse i feiringen av 150-års jubileet for Italias samling som fant sted i Roma i juni 2011.

Men kontaktene på høyeste nivå går langt tilbake i tiden. Allerede før Norge ble selvstendig, straks etter proklameringen av Kongeriket Italia i 1861, etter invitasjon av kong Vittorio Emanuele II, besøkte daværende prins Oscar (den fremtidige konge av Sverige og Norge) Torino i januar 1862 og fikk anledning til å beundre det kongelige palass Venaria Reale og Det kongelige teater hvor det ble arrangert en gallaforestilling til hans ære. I Torino mottok prinsen stats- og utenriksminister Bettino Ricasoli sammen med andre dignitærer ved hoffet. Under sitt opphold reiste han også til Bardonecchia for å bli informert om arbeidet med Mont Cenis-tunnelen.

På statsministernivå kan vi minnes besøket til statsminister Kjell Magne Bondevik i Roma 17. og 18.

Kongepalasset Venaria Reale. Slottet sett fra parken. Foto Valerio Manassero.

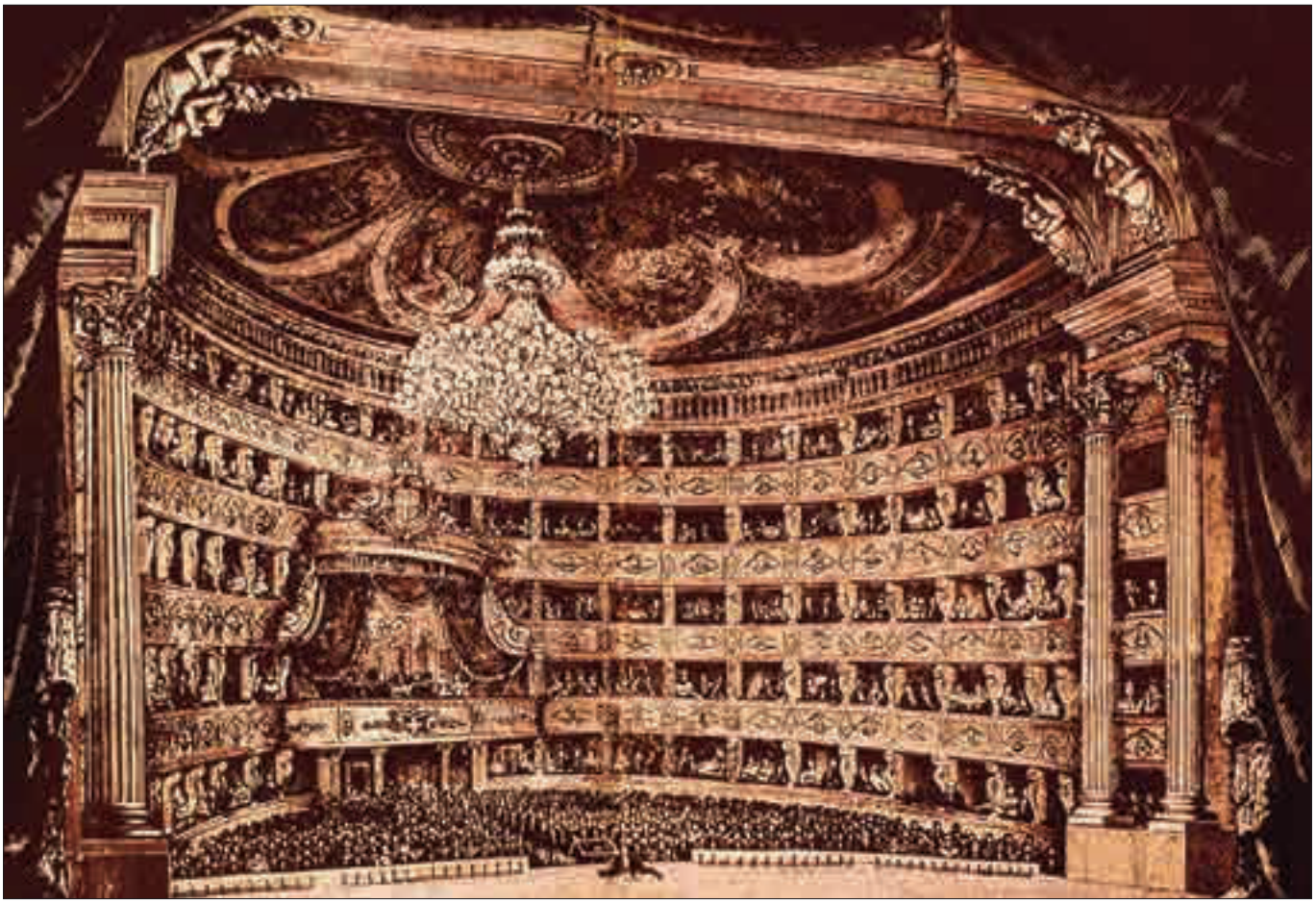

Salen i det kongelige teater i midten av 1800-tallet. Et trykk tillagt Francesco Gonin. Det kongelige teater, Det historiske arkiv.

"Eidsvoll 1814". Riksforsamlingen vedtar den norske grunnlov 17. mai 1814. Maleri av Oscar Wergeland.

september 2003 som gjest hos Silvio Berlusconi som var statsminister på den tiden. I anledning tildelingen av Nobels fredspris til Den europeiske union som fant sted i Oslo 10. desember 2012 hadde statsminister Mario Monti et møte med den norske statsministeren Jens Stoltenberg. I det siste tiår har det funnet sted flere utenriksministermøter i begge land. Vi kan minne om møtet i 2003 i Roma mellom utenriksminister Jan Petersen og utenriksminister Franco Frattini; om møtet i Roma i 2006 mellom utenriksminister Jonas Gahr Støre og utenriksminister Franco Frattini. Fra 2009 kan vi minne om Franco Frattinis besøk i Tromsø for å delta i møte i Arktisk råd og det bilaterale møtet med utenriksminister Jonas Gahr Støre, og sist om besøket i Oslo av statssekretær i utenriksdepartementet, Staffan de Mistura, for å delta i statspartsmøtet til klasevåpenkonvensjonen og det bilaterale møtet med utenriksminister Jonas Gahr Støre.

Oslo, 21. september 2004. *Italiesk stasbesøk i Norge. President Ciampi og Kong Harald V med fru Ciampi og Dronningen på Nasjonalgalleriet foran statuen "Juno fra Quirinale"*. Foto Den italienske presidents kontor

Oslo, 10. desember 2012. *Møte mellom statsminister Jens Stoltenberg og statsminister Mario Monti.* Foto: Per Thrana/SMK.

Oslo, 21 september 2004. *Juno fra Quirinale. Statuen ble funnet i hagen til Quirinale-palasset og ble ustilt på Nasjonalgalleriet i Oslo.*

En statue av en romersk kvinne i sittende stilling, dekket av en kappe og med et diadem på hodet, ble funnet under utgravninger i Quirinales hager. En første undersøkelse fastslo at det dreier seg om en statue av Juno som muligens var en del av en større marmorskulptur også med Jupiter og Minerva.

Nationaltheatret, Oslo. Foto: Wikimedia Commons/Mahlum.

Oslofjorden med Oscarsborg festning og Drøbaksundet. Foto: Wikimedia Commons/Øyvind Holmstad.

Oslo rådhus. Foto VisitOSLO/Nancy Bundt.

HISTORISK OVERSIKT

Oslo, byen hvor alle akkrediterte utenlandske representasjoner befinner seg, ligger i enden av en dyp fjord. Ved kystfyret Færder, ved innløpet til fjorden, begynner en fantastisk sjøreise som fører til byen med vakre panoramaer. Fjorden er en led med intens trafikk og fører forbi langstrakte jordbruks- og skogsområder i det sydøstlige Norge.

Området som omgir Oslo har spilt en stor rolle i samlingen av Norge.

Småkongene rundt "Viken" med sin stadig økende makt og gjennom kontroll av omkringliggende distrikter bidro til samlingen. Som en følge av slaget ved Hafrsfjord i nærheten av Stavanger antagelig i 872, styrket kong Harald Hårfagre sin makt som hersker over store områder i Norge. Den territorielle utvidelse og samlingen av landet fortsatte i mange år etter tronebestigelsen av de tre kongemissionærne, Håkon den gode, Olav Tryggvason og Olav Haraldsson.

I 1016 etter et vikingtokt til Frankrike, bestemte kong Olav å samle landet under kristendommen. I 1023 ble kristendommen offisielt innført i Norge med "Kristenretten".

Eller kong Olavs martyrdød på Stiklestad, ble kristningen av landet, påbegynt hundre år tidligere, fullført. Fra dette år blir Norge ansett som et kristent land og motstanden mot kristendommen svant hen i løpet av kort tid. Til og med de samme som hadde bidratt til drapet av kong Olav, lot seg døpe.

Helgenkongen blir i dag tilbedt i St. Ambrogio og St. Carlo basilikaen i via del Corso i Roma, hvor man til venstre for kirkeskipet finner St. Olavs alter, nordmennenes nasjonale kapell.

Altermaleriet som fremstiller Norges nasjonalhelgen, ble donert i 1893 av norske katolikker til Pave Leo XIII

Akershus festning sett fra sjøen. Foto: Wikimedia Commons/Kjetil Lenes.

både i anledning hans 50 års jubileum som biskop og for å markere hvordan Den katolske kirke 50 år tidligere, i 1843, hadde vunnet tilbake den retten som gikk tapt i 1537 under Reformasjonen, til å fungere som et kirkesamfunn i sin egen rett uten restriksjoner.

Ifølge legenden skal Oslo ha blitt grunnlagt ca år 1050 av Harald Hardråde samtidig som de norske biskoper fikk fast residens her, og Oslo ble sete for biskopen i Øst-Norge. Byen ble sterkt preget av de geistlige. Bildet av St. Hallvard i byens våpenskjold er et vitnesbyrd om dette.

Under Håkon Vs regjeringstid, mot slutten av det 13. århundre, ble Akershus festning bygget, og den skulle vise seg å bli den viktigste i kongeriket og byen antok rollen som landets hovedstad. I løpet av det 15. århundre ble byen et viktig senter for eksport av tømmer, som Nederland var en viktig kjøper av.

Etter Reformasjonen i 1537 ble Akershus festning sete for den kongelige stattholder og på denne måten beholdt Oslo sin posisjon som hovedstad.

Etter en katastrofal brann i 1624 tok kong Christian IV personlig del i gjenoppbyggingen av byen og gav den navnet Christiania, som ble byens navn i tre århundrer frem til 1925.

I 1811 med grunnleggelsen av et nasjonalt universitet ble byen et sted som den kulturelle og intellektuelle verden kjente til, og med løsrivelsen fra Danmark antok byen i sin fulle rett rollen som Norges hovedstad.

I en av byen mest fasjonable gater, i Inkognitogaten, befinner Italias diplomatiske representasjon seg, kanselliet og residensen, like bak Det kongelige slott, bygget i en neoklassisk stil av Carl Johan Bernadotte, en tidligere marsjall under Napoleon som ble konge av Norge og Sverige.

Det kongelige slott vender mot Oslos hovedgate, Karl Johans gate, hvor man finner universitetet, Nationaltheatret og Stortinget.

Inkognito, kjent siden slutten av 1600 tallet, var en av tallrike løkker i Oslo, dvs. et grøntområdet inngjerdet i et bebodd område eller i dets nærhet hvor man kunne

Basilika St. Ambrogio og St. Carlo al Corso, Roma. Arkivfoto.

Basilika St. Ambrogio og St. Carlo al Corso, venstre skip, St. Olavs kapell. Foto Sidsel Hover.

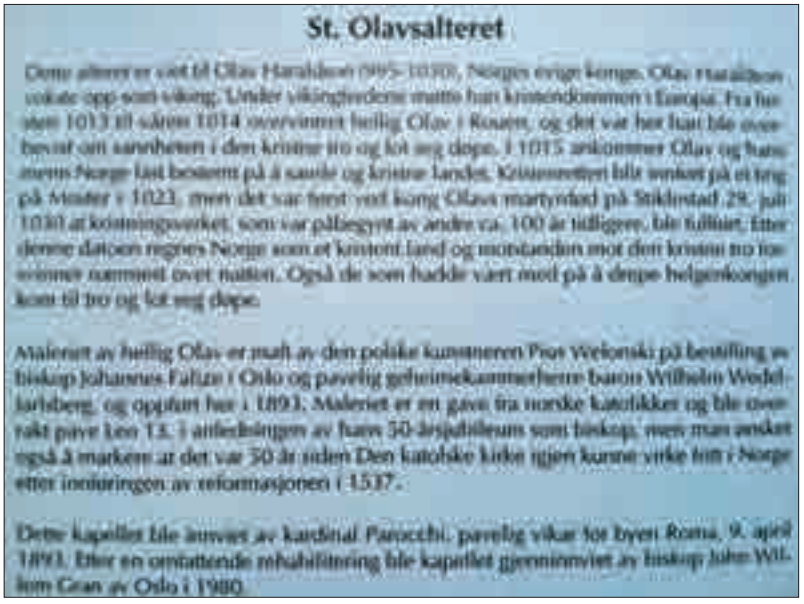

St. Olavsalteret

Dette alteret er viet til Olav Haraldsson (995-1030), Norges evige konge. Olav Haraldsson vokste opp som viking. Under vikingfeidene mette han kristendommen i Europa. Fra hesten 1013 til våren 1014 overvinnet hellig Olav i Rouen, og det var her han ble overbevist om sannheten i den kristne tro og lot seg døpe. I 1015 ankommer Olav og hans mens Norge låst bestemt på å sauda og kristne landet. Kristenretten blir innkrit på et ting på Moster i 1023, men det var først ved kong Olavs martyrdad på Stiklestad 29. juli 1030 at kristningsverket, som var påbegynt av andre ca. 100 år tidligere, ble fullført. Etter denne datoen regnes Norge som et kristent land og motstanden mot den kristne tro forsvinner nærmest over natten. Også de som hadde vært med på å drepe helgenkongen kom til tro og lot seg døpe.

Maleriet av hellig Olav er malt av den polske kunstneren Pius Welonski på bestilling av biskop Johannes Falize i Oslo og pavelig geheimekammerherre baron Wilhelm Wedellarlsberg, og oppført her i 1893. Maleriet er en gave fra norske katolikker og ble overrakt pave Leo 13. i anledningen av hans 50-årsjubileum som biskop, men man ønsket også å markere at det var 50 år siden Den katolske kirke igjen kunne virke fritt i Norge etter innføringen av reformasjonen i 1537.

Dette kapellet ble innviet av kardinal Parocchi, pavelig vikar for byen Roma, 9. april 1893. Etter en omfattende rehabilitering ble kapellet gjenninnviet av biskop John Willem Gran av Oslo i 1980.

Basilika St. Ambrogio og St. Carlo al Corso, det sentrale skip, St. Olavs kapell. Foto Sidsel Hover.

Maleri av Christian IV., Pieter Isaalsz (1569-1625). Museum of National History, Stockhom.

Oslo byvåpen. Foto: Silje.

St. Hallvard. Freske av Alf Rolfsen i Oslo rådhus. Foto: Kjetil Bjørnsrud.

spasere, treffes og hvor barn kunne leke, hvor man arrangerte sammenkomster og møter. Løkkene var opprinnelig offentlige og tilgjengelig for alle, men de mest foretaksomme familier klarte tidlig å oppnå bruksrett og etter hvert eiendomsrett til dem. Noen områder i Oslo har bevart til denne tid de opprinnelige navn, Grünerløkka, Tullinløkka, Ruseløkka, Rodeløkka.

Løkken Inkognito ble privat eiendom i 1697 og den første villa der (i dag nr. 49 i Parkveien) ble bygget omkring år 1700. Fra 1820 måtte en del av eiendommen avstås i forbindelse med vedtaket om å bygge Det kongelige slott (påbegynt i 1824 og avsluttet i 1848) på Bellevuehøyden i umiddelbar nærhet til Inkognitoløkken.

Den lange allé som førte til villaen startet ved det sted som i dag kalles Aker brygge og en liten del av alleen er bevart og gjenkjennbar i området i Slottsparken som kalles Dronningsparken. Villaen ble kalt Inkognito og tilhørte Bernt Anker, en av de rikeste og mest innflytelsesrike menn på den tid. Navnet Inkognito skyldes sannsynligvis det faktum at villaen lå på et på den tid fjernliggende område og derfor var skjult. I en mer romantisk og folkelig versjon (og uten historisk grunnlag) skal navnet komme fra hemmelige besøk den gang i skyggen av stedets hager (dvs. incognito) av adelige hos vakre damer i gaten. Inkognitogaten er i dag en gate i Oslo som ligger umiddelbart bak Det kongelige slott i bydelen Frogner. Gaten begynner i krysset med Uranienborgveien og løper parallelt med Slottsparken og går nedover mot syd og ender i krysset med Henrik Ibsens gate (tidligere Drammensveien).

Da Det kongelige slott ble bygget, etter 1840, ble det besluttet å bygge en rekke villaer i nærheten av slottet som gav opphav til det som senere ble kalt Vestkanten. Området "Bag slottet" var det første området i "grønne omgivelser", klart forskjellig fra det kompakte sentrum lenger nede i datidens Oslo. Arkitektonisk inspirert av tilsvarende engelske og tyske boligområder på den tid, skulle dette området utgjøre en naturlig forlengelse av parken til Det kongelige slott ifølge prinsipper angitt av slottsarkitekten selv, Hans Ditlev Franciscus von

Kanselliet. Inkognitogaten. 7. Foto Wilse, Anders Beer, 1935. Oslo Museum.

Linstow. Villaen skulle ligge tilbaketrukket, ikke være høyere enn tre etasjer, med en forhave som ikke skulle være større enn 20 meter i dybden. Mange av villaene i Inkognitogaten som ble bygget i 1860-1870 årene, står fremdeles, godt vedlikeholdte og på Byantikvarens "Gule liste" i Oslo kommune, til forskjell fra det som er skjedd i mange tilstøtende gater, slik som i Oscars gate, hvor på grunn av befolkningstilvekst og behovet for nye boliger, mange av de flotte villaer er blitt revet og erstattet av boligblokker.

Til den arkitektoniske utvikling av området bak slottet bidro vesentlig entreprenørfamilien Lenschow i 1860-1870 –årene. Asmus Lenschow var opprinnelig fra Mecklenburg, hvor han ble født i 1807. Han flyttet til Christiania og ble en av de mest kjente entreprenører i byen. Blant hans mange byggverk finner man et antall villaer i Homansbyen, Frydenlund bryggeri (1859) og Schous bryggeri i Trondheim fra 1872. Villaene i Homansbyen hvor villaen i nygotisk stil i Inkognitogaten 1 er mest kjent, ble tegnet av den samme Lenschow eller arkitekt Georg Bull og oppført av Lenschow med egne midler eller på vegne av andre. Asmus Lenschow døde i 1883, men hans tre sønner, også arkitekter og entreprenører fortsatte farens virksomhet.

Inkognitogaten har i dag mer enn 30 adresser (1 – 35, 2 – 34) og har flere diplomatiske representasjoner. Her finner man den sørkoreanske og italienske ambassade og residensen til den svenske ambassadør. I Inkognitogaten ligger også Den norske statsministerens bolig og regjeringens representasjonsbygning. Den siste er kjent som Villa Parafina og har inngang fra Inkognitogaten så vel som fra Parkveien. Dette komplekset ble realisert etter vedtak i Stortinget i mars 2004 da det ble besluttet å bygge en ny residens for statsministeren samt en ny moderne del til representasjonsbolig-en som skulle romme tre eiendommer i Parkveien 45, Riddervoldsgate 2 og Inkognitogaten 18.

Det ble søkt om byggetillatelse for Inkognitogaten 7 (kanselliet) i 1868 og villaen ble bygget av Asmus

Residensen. Inkognitogaten 5. Foto Væring, Olaf Martin Peder, 1880. Oslo Museum.

Lenschow på hans egen bekostning. Opprinnelig hadde huset to leiligheter, en på hver etasje.

I 1875 bodde i Inkognitogaten 7 bankdirektør Bertram Dybwad med familie og grosser Johan Løken og familie. Løken fortsatte å bo i huset i mange år og bodde der fremdeles i 1900 sammen med oberst Nikolaj Magnus Widerberg og familie og slektninger.

I årene 1910-1914 ble det foretatt flere ombygninger. Det ble bygget, bl.a. en overbygging over hovedinngangen, et tilbygg med garasje tegnet av arkitekt Holger Sinding-Larsen og et annet tilbygg etter tegninger av Arnstein Arneberg. Disse tilbyggene ble utført for sukkerplantasjeeier og konsul Hans Peter Faye. Fra 1914-1918 bodde kammerherre Haakon Mathiesen i Inkognitogaten 7 og generalkonsul for Den tsjekkoslovakiske republikk Ingwald Nielsen og familie. Nielsens enke, Rachel, døde i 1962. Den italienske stat leide villaen i midten av 60-årene av sønn av Ingwald og Rachel Nielsen, Odd Nielsen, og kjøpte den i 1983.

Også Inkognitogaten 5 (residensen) ble bygget av Asmus Lenschow i årene 1867–68.

Arkitektonisk er Inkognitogaten 5 en praktfull villa oppført i den særegne stil som var på mote i de første regjeringsår til dronning Victoria og som engelskmennene kalte "mock gothic", en eklektisk stil, men særlig vellykket når villaen fremstår dekket av snø og omgitt av nakne trær i hagen vinterstid. I 1874 ble det søkt om byggetillatelse for en stall etter tegninger av Anders Henrik Lenschow, sønn av Asmus Lenschow.

Også Inkognitogaten 5 hadde opprinnelige to leiligheter, en i hver etasje. Fra 1891 til 1916 bodde Petra Andresen (født Petra Juell), enke etter Johan Henrik Andresen som i 1849 ble innehaver av Tiedemands Tobaksfabrikk. I 1917 bodde i Inkognitogaten 5 bankmannen Christie Heiberg, som installerte et sentralfyringsanlegg og fikk bygget et lite anneks med WC.

Den italienske stat ervervet eiendommen fra Heiberg i mars 1920.

I 1925 bygget Den italienske ambassade en garasje og utvidet villaen på baksiden med et boliganneks.

Residensen. Inkognitogaten 5. Foto Wilse, Anders Beer, 1926. Oslo Museum.

I 1927 var dette registrert i villaen: Den italienske legasjon: Compans di Brichanteau C, befullmektiget sendemann ("gesandt") - Roncalli di Montorio Guido, greve - Quentin F, marineattaché - Fier Giulio, luftfarts-attaché - Conti G.A. kansellist.[1]

[1] Kilder: Arkitekturhistorie.no (Geir Tandberg Steigan); Byantikvaren, Oslo Kommune; Flere internetsider (Wikipedia.no; DIS-Hordaland).

Residensen. Inkognitogaten 5. Foto Wilse, Anders Beer, 1931. Oslo Museum.

Residensen. Inkognitogaten 5, 1975. Foto Mariapia Vecchi, tidligere omtalt bok.

Residensen. Inkognitogaten 5, 2012. Foto Marcella Mariani.

Utsikt over Oslo og Aker Brygge. Foto NTM/Dag Andreassen.

Villaen
i
Inkognitogaten

Den Italienske Ambassades
Residens
i Oslo

Residensen i vinterskrud.

Vinteren i hagen.

Hallen.

Stuen sett fra spisestuen.

Den innerste stuen.

Den innerste stuen.

STUEN

Flygelet fra Fabbrica Italiana Pianoforti.

Gammelt skatoll i palissander med 21 små skuffer og bein dekorerte med gullfarget messing.

Stueområdet består av tre sammenhengende stuer og skal tjene flere formål. Det blir brukt ved store mottagelser, kulturkvelder og større formelle og offisielle møter. Rommene er store og luftige, og de gir et helhetlig inntrykk preget av en hyggelig, åpen og lys atmosfære som også de store vinduene med draperte gardiner bidrar til. Flere orientalske tepper dekker så å si alle gulvene og gir stuene farge og varme.

Til møblementet og pyntegjenstandene i stuene hører noen elegante møbler fra 1800-tallet, bl.a. et stort skap med glasshyller og et gammelt, elegant skatoll med små skuffer. Av særlig "historisk" interesse er det italienske flygelet merke FIP, Fabbrica Italiana Pianoforti, en kjent fabrikk i Torino som avsluttet sin produksjon i 1938. Flygelet er i god spillbar stand den dag i dag.

For å motta gjestene på best mulig måte, er stuene møblert med flere sofaer, samt store og små lenestoler og stoler. Disse er arrangert i symmetriske grupper rundt små salongbord og de danner mindre og mer intime omgivelser som gjør det lettere å konversere.

Spesiell omtale fortjener den enkle, men vakre peisen som utgjør et naturlig blikkfang i rommet. På veggen over peisen, slik som på alle andre vegger i stuene, henger gamle malerier og ikoner som dekker et tidsspenn fra 1400 til 1800-tallet og som er delvis statlig, delvis privat eiendom.

Stuen.

Hallen sett fra stuen.

Stuen - Peisen.

"Pantasilea", oljemaleri. Gino Scarpa (f. 1924). Bildet er en gave fra ambassadør Rosa Anna Coniglio.

"Landskap fra Sognefjorden med båt og figurer", oljemaleri. Hans Dahl (1849-1937).

"Ved vadestedet", oljemaleri. Ukjent italiensk maler fra 1700-tallet.

"Skog og vann", oljemaleri. Karl Vilhelm Anstensen (1923-2001).

"Ved skrivebordet. En familiescene", oljemaleri. Ukjent.

"Høstskogen", oljemaleri, 1929. Andrea Singdahlsen (1855-1947).

"Kanal med mølle og figurer", oljemaleri. Ukjent.

"Landskap", oljemaleri. Ukjent italiensk maler fra 1700-tallet.

Stort blyglassvindu med vakre blåfargede felter i jugendstil over hovedtrappen. Sannsynligvis utført ved Hadeland Glassverk.

Spisestuen.

SPISESTUEN

Fra en av stuene går man direkte inn i spisestuen, det rommet i huset hvor den edle kunst å representere og holde selskap utfolder seg og hvor man nyter bordets gleder etter Italias beste kulinariske tradisjoner. Dette er en form for kultur som uttrykker tidløse verdier når gjester samles i en vakker ramme som skaper et godt felleskap og fremmer gode samtaler.

I denne sammenheng vil jeg gjerne minne om ordene som Talleyrand rettet til Louis XVIII under Wien-kongressen, og som jeg har tatt med også i mine tidligere publikasjoner, "Deres majestet, mer enn instrukser har jeg behov for en kokk". Det fins ikke et mer dekkende utsagn for å signalisere at et vellykket selskap ofte kan representere for en ambassadør et meget verdifullt verktøy for å skape tillit hos sine gjester, samtidig som man fremmer sympati for Italia og søker om å komme frem til omforente synspunkter.

Spisestuen fremstår som komfortabel, varm og ryddig. Det er et stort og rektangulært rom, men på motsatt side for åpningen mot stuen ender det i en ellipsoidisk åpning som vender mot et mindre tilstøtende rom. Dette er møblert med et lite rundt spisebord som brukes til hverdagsmåltider.

Spisebordet er fra 1800-tallet, ovalt, i edelt tre og har plass til opp til 24 personer.

Følelse av den velvære som gjestene rundt bordet føler, er i stor grad avhengig av ambassadefruens virke og hun er en viktig støttespiller for misjonssjefen i utførelsen av representasjonsoppgavene. Hennes uvurderlige innsats har bidratt og bidrar i vesentlig grad til at de sosiale sammenkomster blir vellykkede.

Spisestuen.

Spisestuen.

"Stilleben", oljemaleri. Ukjent maler.

"Kvinne på hest med kveg", oljemaleri. Dirk van Lokhorst (1818-1893).

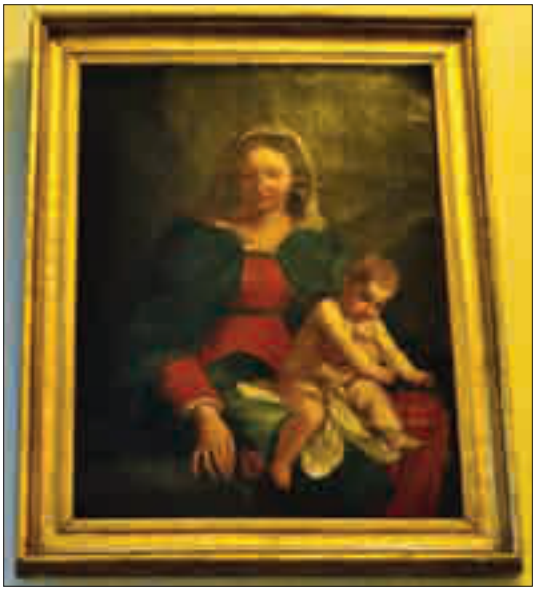

"Madonna med barnet", oljemaleri. Ukjent maler, italiensk skole.

Til borddekning ved alle formelle anledninger brukes opprinnelig dekketøy. De fleste av servisene er fra tyve- og tretti-årene i forrige århundre og er prydet med våpenskjoldet til Det italienske kongehuset.

Lyset i rommet kommer fra tre store draperte vinduer som vender ut mot residensens hage. Til den fine belysning bidrar også noen vakre vegglamper som skaper en varm og hyggelig atmosfære.

Bildet av stilleben som henger i spisestuen fortjener en spesiell omtale.

Bildet er et oljemaleriet av en ukjent kunstner fra 1800-tallet og fremstiller et motiv som er inspirert av andre velkjente italienske stilleben. Det er særlig i residensene til ambassadørene at man ofte ser denne type bilder og de føyer seg inn i en tradisjon som omfatter fremtredende malere innen den romerske og napolitanske skole. Lignende motiv finner man også i andre bilder som pynter opp spisestuen, men som er av nyere dato, og noen av dem er malt av samtidsmalere. Til sammen utgjør de en fin samling av italienske og norske verk utført til ulike tider på 1900-tallet.

Hagen, utsikt mot Inkognitogaten.

Liten gjest i hagen.

Sensommerdag i hagen.

Vårtegn i hagen.

Hagen.

DIPLOMATISKE FORBINDELSER MELLOM NORGE OG ITALIA: AKTØRER OG FORMIDLERE

Tegning av Quirinale-palasset av Francesco Corni. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Francesco Corni.

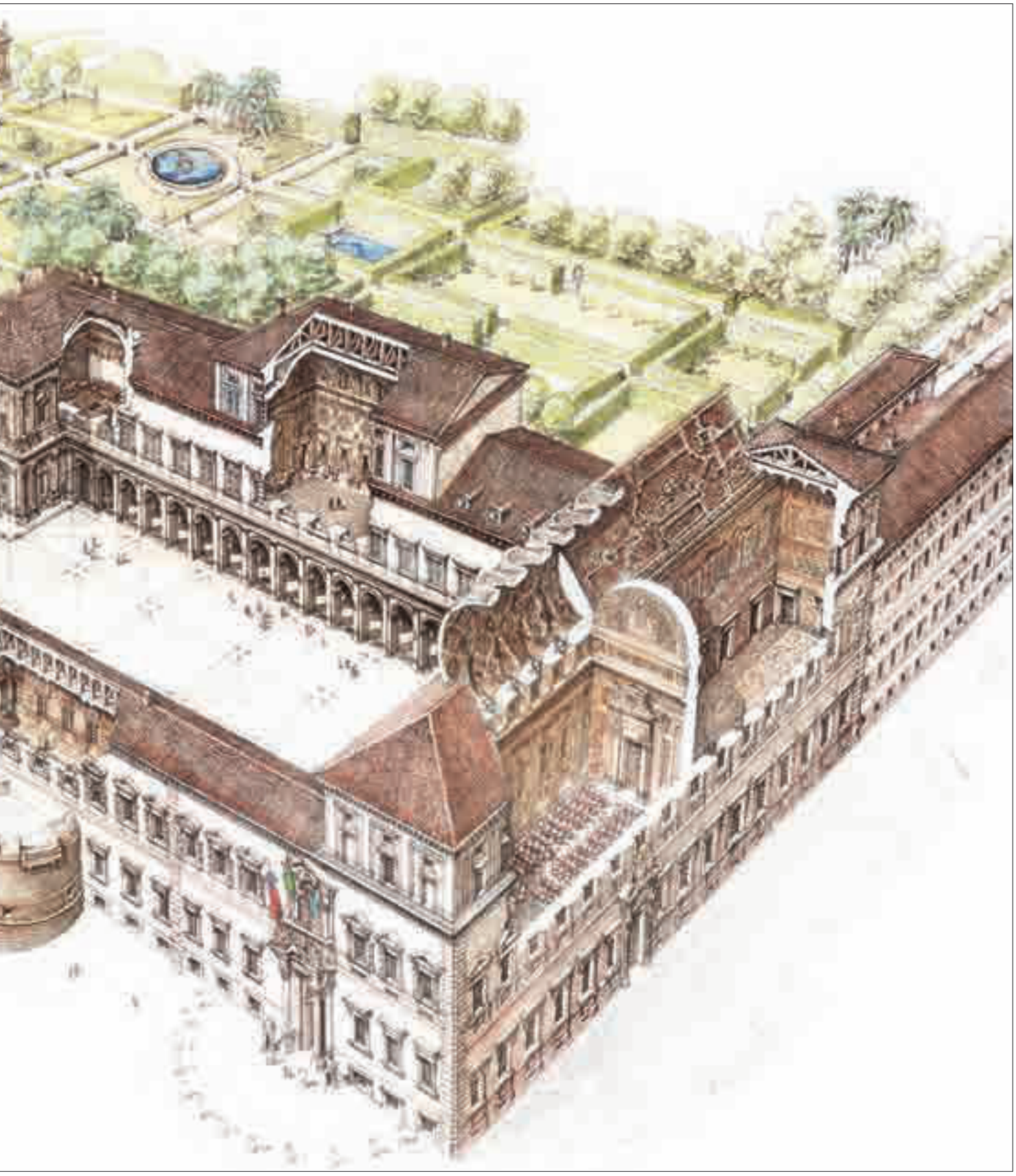

Quirinale-palasset er residensen til Italias president.
Foto: Grazia D'Anna fra boken "*A passeggio per Roma*", Colombo Forlag.

Quirinale-palasset.
"I Corazzieri" til hest står æresvakt i anledning av et statsbesøk i Italia.
Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

2. juni 2011. Parade på Fori Imperiali. President Giorgio Napolitano hilser på HKH Kronprins Haakon av Norge. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

2. juni 2011. Quirinale-palasset. President Giorgio Napolitano hilser på HKH Kronprins Haakon av Norge. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

2. juni 2011. Quirinale-palasset. President Giorgio Napolitano under konserten i anledning av Italias nasjonaldag sammen med ledere for de offisielle delegasjoner samlet i Roma for å markere 150-års jubileet for Italias samling. Den italienske presidents kontor, Press- og Informasjonsavdelingen.

2. juni 2011. Quirinale-palasset. President Giorgio Napolitano under konserten i anledning av Italias nasjonaldag sammen med ledere for de offisielle delegasjoner samlet i Roma for å markere 150-års jubileet for Italias samling. Den italienske presidents kontor, Press- og Informasjonsavdelingen.

2. juni 2011. Quirinale-palasset. President Giorgio Napolitano holder tale i anledning av Italias nasjonaldag for ledere for de offisielle delegasjoner samlet i Roma for å markere 150-års jubileet for Italias samling. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

2. juni 2011. Quirinale-palasset. President Giorgio Napolitano lytter til talen til FNs Generalsekretær Ban Ki Moon. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Munch-utstilling ved Complesso del Vittoriano. Roma, 9. mars–19. juni 2005.
Kronprins Haakon besøker utstillingen. Foto Maurizio Brambatti ANSA/RED.

Munch-utstilling ved Complesso del Vittoriano. Roma, 9. mars–19. juni 2005.
"Selvportrett i spanskesyken". Foto Maurizio Brambatti ANSA/RED.

Munch-utstilling ved Complesso del Vittoriano. Roma, 9. mars - 19. juni 2005.
Oslos ordfører Per Ditlev-Simonsen med Romas ordfører Walter Veltroni foran en plakat av Munchs "Fortvilelse". Foto Maurizio Brambatti ANSA/RED.

Munch-utstilling ved Complesso del Vittoriano. Roma, 9. mars-19. juni 2005.
Munchs "Madonna". Foto Maurizio Brambatti ANSA/RED.

Inngangsporten til Quartiere delle Corazze. Detalj fra maleriet "Utsikt over Quirinale-plassen" av Giovanni Paolo Pannini. Bildet er gjengitt med velvillig tillatelse fra Quirinales Coffe House, Roma.

Den midterste porten i Consulta-palasset. Detalj fra maleriet "Utsikt over Quirinale-plassen" av Giovanni Paolo Pannini. Bildet er gjengitt med velvillig tillatelse fra Quirinales Coffe House, Roma.

Quirinale-palasset, 23.-25. oktober 2001. Statsbesøk av HM Kong Harald V av Norge. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 23.-25. oktober 2001. Statsbesøk av HM Kong Harald V av Norge. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 23.-25. oktober 2001. Statsbesøk av HM Kong Harald V av Norge. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 23.-25. oktober 2001. Statsbesøk av HM Kong Harald V av Norge. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 23.-25. oktober 2001. Statsbesøk av HM Kong Harald V av Norge. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 23.-25. oktober 2001. Statsbesøk av HM Kong Harald V av Norge. Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 26.-28. april 1967. Statsbesøk av HM Kong Olav V av Norge. Den italienske presidents kontor, Det historiske arkivet.

Quirinale-palasset, 26.-28. april 1967. Statsbesøk av HM Kong Olav V av Norge. Den italienske presidents kontor, Det historiske arkivet.

Quirinale-palasset, 26.-28. april 1967. Statsbesøk av HM Kong Olav V av Norge. Den italienske presidents kontor, Det historiske arkivet.

Quirinale-palasset, 26.-28. april 1967. Statsbesøk av HM Kong Olav V av Norge. Den italienske presidents kontor, Det historiske arkivet.

Quirinale-palasset, 26.-28. april 1967. Statsbesøk av HM Kong Olav V av Norge. Den italienske presidents kontor, Det historiske arkivet.

Quirinale-palasset, 26.-28. april 1967. Statsbesøk av HM Kong Olav V av Norge. Den italienske presidents kontor, Det historiske arkivet.

Utsikt over Montecavallo-plassen og palasset, Gaspar van Wittel, 1682.
Roma, Pinacoteca Capitolina.
Gjengitt med velvillig tillatelse fra Pinacoteca Capitolina di Roma.

ITALIAS STATSOVERHODER

Frimerke utgitt av Poste Italiane for å markere 150-års jubileet for Italias samling. Frimerkets motiv er et portrett av Vittorio Emanuele II av Savoia, Konge av Italia, utført av fotograf Montabone, med en detalj fra maleri av P. Litta "Portrett av Vittorio Emanuele II, Konge av Sardinia og Italia" (Forsvarsdepartementet-Service Historique de l'Armée de Terre di Parigi). Tegner: Gaetano Ieluzzo.

Kongeriket Italia

HM Vittorio Emanuele II av Savoia
fra 17. mars 1861 til 9. januar 1878

HM Umberto I av Savoia
fra 9. januar 1878 til 29. juli 1900

HM Vittorio Emanuele III av Savoia
fra 29. juli 1900 til 9. mai 1946

HM Umberto II av Savoia
fra 9. mai 1946 til 13. juni 1946
(riksforstander fra 5. juni 1944)

Utsikt over Montecavallo-plassen og palasset, Gaspar van Wittel, 1684. Roma, Galleria Nazionale d'Arte Antica di Palazzo Barberini. Bildet er gjengitt med velvillig tillatelse fra "Soprintendenza Speciale per il Patrimonio Storico, Artistico ed Etnoantropologico per il Polo Museale della città di Roma".

Fotokomposisjon som portretterer i ett og samme bilde Italias konger: Vittorio Emanuele II og Umberto I, øverst på venstre og høyre side og Vittorio Emanuele III og Umberto II, nederst på venstre og høyre side. I det lille ovale bildet øverst er et portrett av Carlo Alberto av Sardinia.

VITTORIO EMANUELE II

UMBERTO I

VITTORIO EMANUELE III

UMBERTO II

Utsikt over Montecavallo-plassen og palasset, Gaspar van Wittel, 1683. Roma, Galleria Nazionale d'Arte Antica di Palazzo Barberini. Bildet er gjengitt med velvillig tillatelse fra "Soprintendenza Speciale per il Patrimonio Storico, Artistico ed Etnoantropologico per il Polo Museale della città di Roma".

ITALIAS STATSOVERHODER

Den Italienske Republikk

PRESIDENT ENRICO DE NICOLA
juni 1946 - mai 1948

PRESIDENT LUIGI EINAUDI
mai 1948 - mai 1955

PRESIDENT GIOVANNI GRONCHI
mai 1955 - mai 1962

PRESIDENT ANTONIO SEGNI
mai 1962 - desember 1964

PRESIDENT GIUSEPPE SARAGAT
desember 1964 - desember 1971

PRESIDENT GIOVANNI LEONE
desember 1971 - juli 1978

PRESIDENT ALESSANDRO PERTINI
juli 1978 - juni 1985

PRESIDENT FRANCESCO COSSIGA
juni 1985 - mai 1992

PRESIDENT OSCAR LUIGI SCALFARO
mai 1992 - mai 1999

PRESIDENT CARLO AZEGLIO CIAMPI
mai 1999 - mai 2006

PRESIDENT GIORGIO NAPOLITANO
fra 15. mai 2006

Utsikt over Montecavallo-plassen og palasset, Gaspar van Wittel, La Spezia.
Museo Civico Amedeo Lia. Bildet er gjengitt med velvillig tillatelse fra Museo Civico Amedeo Lia - La Spezia.

Quirinale-palasset. Vaktskifte. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

De Nicola

Einaudi

Gronchi

Segni

Saragat

Leone

Pertini

Cossiga

Scalfaro

Ciampi

Napolitano

Alle bildene er hentet fra hjemmesiden til Den italienske presidents kontor.

Villa Doria Pamphili. Representasjonsvillaen til den italienske regjering.
Foto Grazia D'Anna fra boken *"Roma A passeggio fuori porta"*, Colombo Forlag.

Italias Statsminister
Sen. Prof. Mario Monti

Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske statsministers kontor.

Carignano-palasset – Torino. Guarino Guarini (1679-1683). Vestsiden, *Riccardo Gonella, 1994.* Reproduksjon av et bilde av Augusto Pedrini, 1935-40. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Fondazione Torino Musei, Det fotografiske arkivet.

ITALIAS STATSMINISTRE

Frimerke utgitt av Poste Italiane for å markere 150-års jubileet for Italias samling. Camillo Benso greve av Cavour, detalj av maleri fra andre halvdel av 1900-tallet med tittelen "Camillo Benso greve av Cavour" (Museo del Risorgimento i Torino), sammen med en litografi av Jacques Lemercier "Le Congres de Paris" fra 1856 (Museo del Risorgimento i Roma). Tegner: Gaetano Ieluzzo.

Kongeriket Italia

CAMILLO BENSO DI CAVOUR
fra 23. mars 1861 til 12. juni 1861

BETTINO RICASOLI
fra 12. juni 1861 til 3. mars 1862

URBANO RATTAZZI
fra 3. mars 1862 til 8. desember 1862

LUIGI CARLO FARINI
fra 8. desember 1862 til 24. mars 1863

MARCO MINGHETTI
fra 24. mars 1863 til 28. september 1864

ALFONSO FERRERO DELLA MARMORA
fra 28. september 1864 til 20. juni 1866

Carignano-palasset – Torino. Domenico Ferri e Giuseppe Bollati (1863-1871), Østsiden. Foto Mauro Ranzani, 2005. Bilde gjengitt med vellvillig tillatelse fra Soprintendenza per i Beni Storici, Artistici ed Etnoantropologici del Piemonte.

ITALIAS STATSMINISTRE

CAMILLO BENSO GREVE AV CAVOUR

Camillo Benso greve av Cavours arbeidsværelse. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Torino-provinsen.

Braschi-palasset, side vendt mot Piazza Navona og Neptun-fontenen.
Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Museo di Roma, Det fotografiske arkivet.

ITALIAS STATSMINISTRE

Kongeriket Italia

Bettino Ricasoli	*fra 20. juni 1866 til 10. april 1867*
Urbano Rattazzi	*fra 10. april 1867 til 27. oktober 1867*
Federico Luigi Di Menabrea	*fra 27. oktober 1867 til 14. desember 1869*
Giovanni Lanza	*fra 14. desember 1869 til 10. juli 1873*
Marco Minghetti	*fra 10. juli 1873 til 25. mars 1876*
Agostino Depretis	*fra 25. mars 1876 til 24. mars 1878*
Benedetto Cairoli	*fra 24. mars 1878 til 19. desember 1878*
Agostino Depretis	*fra 19. desember1878 til 14. juli 1879*
Benedetto Cairoli	*fra 14. juli 1879 til 29. mai 1881*
Agostino Depretis	*fra 29. mai 1881 til 29. juli 1887*

Braschi-palasset, utstilte malerier.
Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Museo di Roma, Det fotografiske arkivet.

ITALIAS STATSMINISTRE

Kongeriket Italia

Francesco Crispi	*fra 29. juli 1887 til 6. februar 1891*
Antonio Starabba Di Rudinì	*fra 6. februar 1891 til 15. mai 1892*
Giovanni Giolitti	*fra 15. mai 1892 til 15. desember 1893*
Francesco Crispi	*fra 15. desember 1893 til 10. mars 1896*
Antonio Starabba Di Rudinì	*fra 10. mars 1896 til 29. juni 1898*
Generale Luigi Pelloux	*fra 29. juni 1898 til 24. juni 1900*
Giuseppe Saracco	*fra 24. juni 1900 til 15. februar 1901*
Giuseppe Zanardelli	*fra 15. februar 1901 til 3. september 1903*
Giovanni Giolitti	*fra 3. september 1903 til 12. mars 1905*

Viminale-palasset, Roma. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Det italienske innenriksdepartement.

ITALIAS STATSMINISTRE

Kongeriket Italia

Tommaso Tittoni	*fra 12. mars 1905 til 27. mars 1905*
Alessandro Fortis	*fra 28. mars 1905 til 8. februar 1906*
Sidney Sonnino	*fra 8. februar 1906 til 29. mai 1906*
Giovanni Giolitti	*fra 29. mai 1906 til 11. desember 1909*
Sidney Sonnino	*fra 11. desember 1909 til 31. mars 1910*
Luigi Luzzatti	*fra 31. mars 1910 til 29. mars 1911*
Giovanni Giolitti	*fra 30. mars 1911 til 21. mars 1914*
Antonio Salandra	*fra 21. mars 1914 til 18. juni 1916*
Paolo Boselli	*fra 18. juni 1916 til 30. oktober 1917*
Vittorio Emanuele Orlando	*fra 30. oktober 1917 til 23. juni 1919*

Viminale-palasset, Roma. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Det italienske innenriksdepartement.

ITALIAS STATSMINISTRE

Kongeriket Italia

Francesco Saverio Nitti	*fra 23. juni 1919 til 15. juni 1920*
Giovanni Giolitti	*fra 15. juni 1920 til 4. juli 1921*
Ivanoe Bonomi	*fra 4. juli 1921 til 26. februar 1922*
Luigi Facta	*fra 26. februar 1922 til 31. oktober 1922*
Benito Mussolini	*fra 31. oktober 1922 til 25. juli 1943*
Pietro Badoglio	*fra 25. juli 1943 til 8. juni 1944*
Ivanoe Bonomi	*fra 18. juni 1944 til 19. juni 1945*
Ferruccio Parri	*fra 21. juni 1945 til 8. desember 1945*
Alcide De Gasperi	*fra 10. desember 1945 til 13. juli 1946*

Chigi-palasset, Roma. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske statsministers kontor, Protokollavdelingen.

ITALIAS STATSMINISTRE

Den Italienske Republikk

Alcide De Gasperi	*fra 13. juli 1946 til 17. august 1953*
Giuseppe Pella	*fra 17. august 1953 til 18. januar 1954*
Amintore Fanfani	*fra 18. januar 1954 til 10. februar 1954*
Mario Scelba	*fra 10. februar 1954 til 6. juli 1955*
Antonio Segni	*fra 6. juli 1955 til 19. mai 1957*
Adone Zoli	*fra 19. mai 1957 til 1. juli 1958*
Amintore Fanfani	*fra 1. juli 1958 til 15. februar 1959*
Antonio Segni	*fra 15. februar 1959 til 25. mars 1960*
Fernando Tambroni	*fra 25. mars 1960 til 26. juli 1960*
Amintore Fanfani	*fra 26. juli 1960 til 21. juni 1963*
Giovanni Leone	*fra 21. juni 1963 til 4. desember 1963*
Aldo Moro	*fra 4. desember 1963 til 24. juni 1968*
Giovanni Leone	*fra 24. juni 1968 til 12. desember 1968*
Mariano Rumor	*fra 12. desember 1968 til 6. august 1970*
Emilio Colombo	*fra 6. august 1970 til 17. februar 1972*
Giulio Andreotti	*fra 17. februar 1972 til 7. juli 1973*
Mariano Rumor	*fra 7. juli 1973 til 23. november 1974*
Aldo Moro	*fra 23. november 1974 til 29. juli 1976*
Giulio Andreotti	*fra 29. juli 1976 til 4. august 1979*

Chigi-palasset, Roma. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske statsministers kontor, Protokollavdelingen.

ITALIAS STATSMINISTRE

Den Italienske Republikk

Francesco Cossiga	*fra 4. august 1979 til 18. oktober 1980*
Arnaldo Forlani	*fra 18. oktober 1980 til 28. juni 1981*
Giovanni Spadolini	*fra 28. juni 1981 til 1. desember 1982*
Amintore Fanfani	*fra 1. desember 1982 til 4. august 1983*
Bettino Craxi	*fra 4. august 1983 til 17. april 1987*
Amintore Fanfani	*fra 17. april 1987 til 28. juli 1987*
Giovanni Goria	*fra 28. juli 1987 til 13. april 1988*
Ciriaco De Mita	*fra 13. april 1988 til 22. juli 1989*
Giulio Andreotti	*fra 22. juli 1989 til 28. juni 1992*
Giuliano Amato	*fra 28. juni 1992 til 28. april 1993*
Carlo Azeglio Ciampi	*fra 28. april 1993 til 10. mai 1994*
Silvio Berlusconi	*fra 10. mai 1994 til 17. januar 1995*
Lamberto Dini	*fra 17. januar 1995 til 18. mai 1996*
Romano Prodi	*fra 18. mai 1996 til 21. oktober 1998*
Massimo D'Alema	*fra 21. oktober 1998 til 25. april 2000*
Giuliano Amato	*fra 25. april 2000 til 11. juni 2001*
Silvio Berlusconi	*fra 11. juni 2001 til 17. mai 2006*
Romano Prodi	*fra 17. mai 2006 til 8. mai 2008*
Silvio Berlusconi	*fra 8. mai 2008 til 16. november 2011*
Mario Monti	*fra 16. november 2011*

Chigi-palasset, Roma. Via Del Corso belyst med Italias nasjonale farger. Foto Ansa.

Italias Utenriksminister
Giulio Terzi di Sant'Agata

Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Det italienske utenriksdepartement.

Roma, 20. desember 2012. *Utenriksminister Terzi i anledning av det 9. ambassadørmøte i Farnesina.* Foto Para.

Roma, 20. desember 2012. *Utenriksminister Terzi i anledning av det 9. ambassadørmøte i Farnesina.* Foto Para.

Roma, 20. desember 2012. *Utenriksminister Terzi i anledning av det 9. ambassadørmøte i Farnesina.* Foto Para.

Roma, 20. desember 2012. *President Giorgio Napolitano og statssekretærene i Utenriksdepartementet, Marta Dassù og Staffan De Mistura, i anledning av det 9. ambassadørmøte.* Det italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Roma, 21. desember 2012. *Utenriksminister Terzi sammen med statsminister Mario Monti i anledning av det 9. ambassadørmøte.* Foto ANSA.

Roma, 21. desember 2012. *Gruppefoto ved slutten av det 9. ambassadørmøte i Farnesina*. Foto Farnesina Press.

Etruskeren, Michelangelo Pistoletto, 1957, Fondazione Pistoletto di Biella, Hovedhallen i Farnesina.

De Grenet-salen. Det første man legger merke til er taket i hvitt tre, utskåret av Amerigo Tot og i bakgrunnen en gobelin av Gastone Novelli "Det vidunderlige tre med sine frukter og blomster". På venstre side ser man panelmosaikken "Dame og idoler" av Massimo Campigli. I enden av salen i høyre hjørne kan man skimte en byste som representer De Grenet. Foto Alessandro Tartaglia.

30. september 2008. *Utenriksminister Franco Frattini og utenriksminister Jonas Gahr Støre.* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Ansa.

Slottsplassen - Torino. Kongevognen drar forbi. Oljemaleri av Luigi Premazzi 1842.
Torino, sete for Utenriksdepartementet 1861-1865.

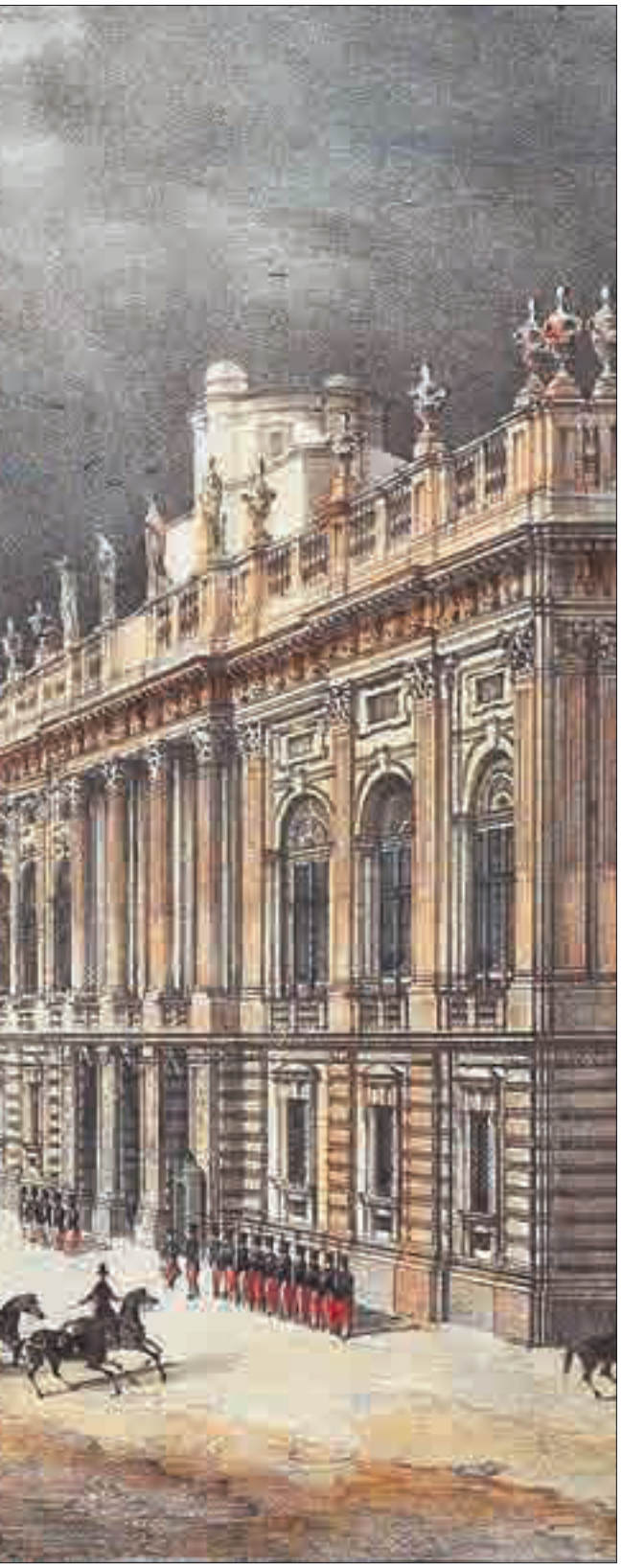

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

CAMILLO BENSO GREVE AV CAVOUR

Kongeriket Italia

CAMILLO BENSO DI CAVOUR	*fra 6. juni 1861*
BETTINO RICASOLI	*fra 12. juni 1861 til 3. mars 1862*
URBANO RATTAZZI	*fra 3. mars 1862 til 31. mars 1862*
GIACOMO DURANDO	*fra 31. mars 1862 til 8. desember 1862*
GIUSEPPE PASOLINI	*fra 8. desember 1862 til 24. mars 1863*
EMILIO VISCONTI-VENOSTA	*fra 24. mars 1863 til 28. september 1864*
ALFONSO LA MARMORA	*fra 28. september 1864 til 20. juni 1866*

Utsikt over Palazzo Vecchio (på venstre side). Firenze, sete for Utenriksdepartementet 1865-1871.

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

Kongeriket Italia

BETTINO RICASOLI *fungerende*	*fra 20. juni 1866 til 28. juni 1866*
EMILIO VISCONTI-VENOSTA *fungerende*	*fra 28. juni 1866 til 10. april 1867*
FEDERICO PESCETTO *fungerende*	*fra 10. april 1867 til 12. april 1867*
POMPEO DI CAMPELLO	*fra 12. april 1867 til 27. oktober 1867*
LUIGI FEDERICO MENABREA	*fra 27. oktober 1867 til 14. desember 1869*
EMILIO VISCONTI-VENOSTA *fungerende*	*fra 14. desember 1869 til 25. mars 1876*

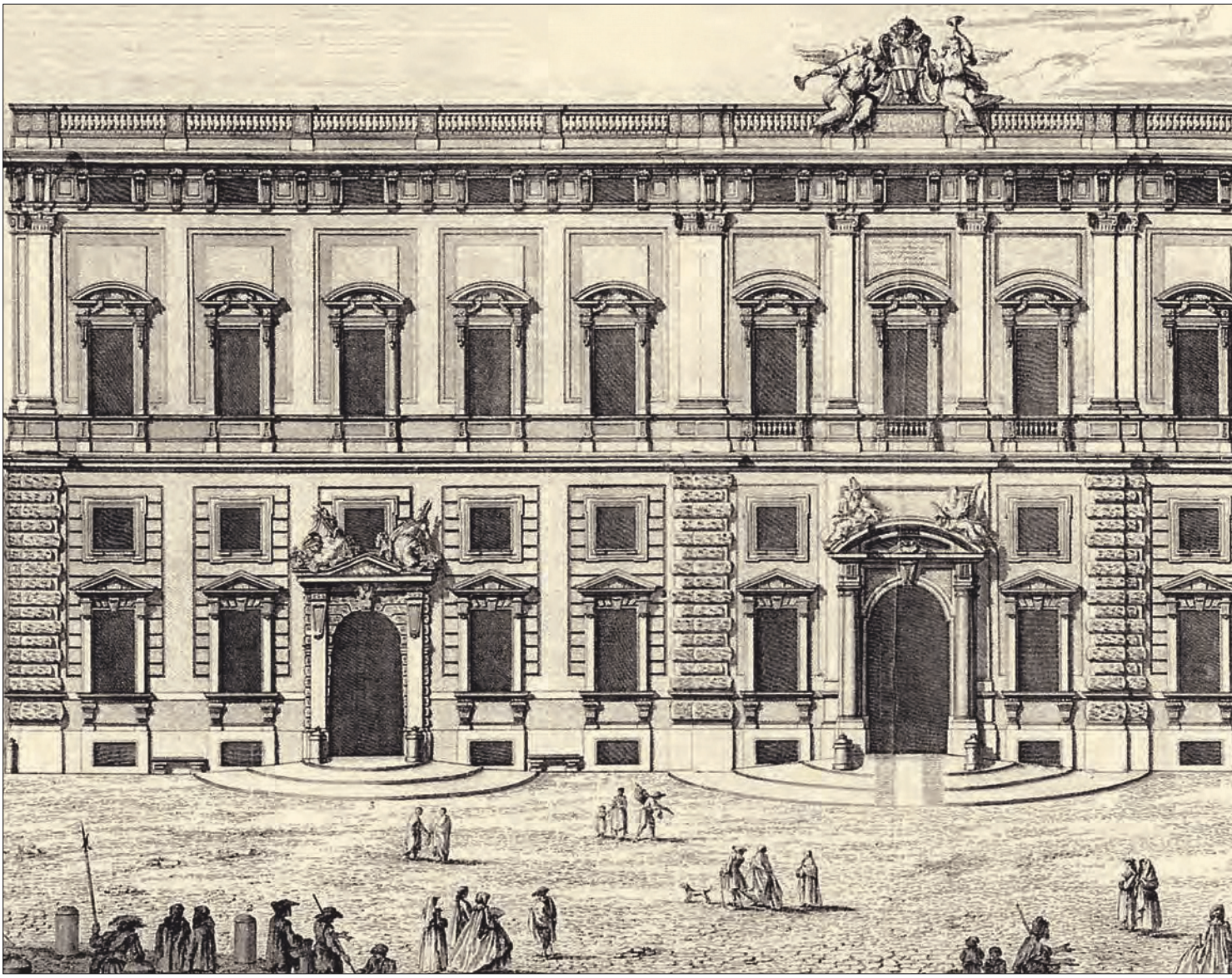

Consulta-palasset – Quirinale-plassen. Roma, sete for Utenriksdepartementet 1871-1922.

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

Kongeriket Italia

Luigi Amedeo Melegari	*fra 25. mars 1876 til 26. desember 1877*
Agostino Depretis	*fra 26. desember 1877 til 24. mars 1878*
Luigi Corti	*fra 24. mars 1878 til 24. oktober 1878*
Benedetto Cairoli	*fra 24. oktober 1878 til 19. desember 1878*
Agostino Depretis *fungerende*	*fra 19. desember 1878 til 14. juli 1879*
Benedetto Cairoli *fungerende*	*fra 14. juli 1879 til 29. mai 1881*
Pasquale Stanislao Mancini	*fra 29. mai 1881 til 29. juni 1885*
Agostino Depretis *fungerende*	*fra 29. juni 1885 til 6. oktober 1885*
Carlo Felice Nicolis di Robilant	*fra 6. oktober 1885 til 4. april 1887*
Agostino Depretis *fungerende*	*fra 4. april 1887 til 29. juli 1887*
Francesco Crispi *fungerende*	*fra 29. juli 1887 til 6. februar 1891*
Antonio Starabba di Rudinì	*fra 6. februar 1891 til 15. mai 1892*
Benedetto Brin	*fra 15. mai 1892 til 28. november 1893*
Alberto Blanc	*fra 15. desember 1893 til 10. mars 1896*
Onorato Caetani di Sermoneta	*fra 10. mars 1896 til 11. juli 1896*
Emilio Visconti-Venosta *fungerende*	*fra 11. juli 1896 til 1. juni 1898*
Raffaele Cappelli	*fra 1. juni 1898 til 29. juni 1898*
Felice Napoleone Canevaro	*fra 29. juni 1898 til 14. mai 1899*

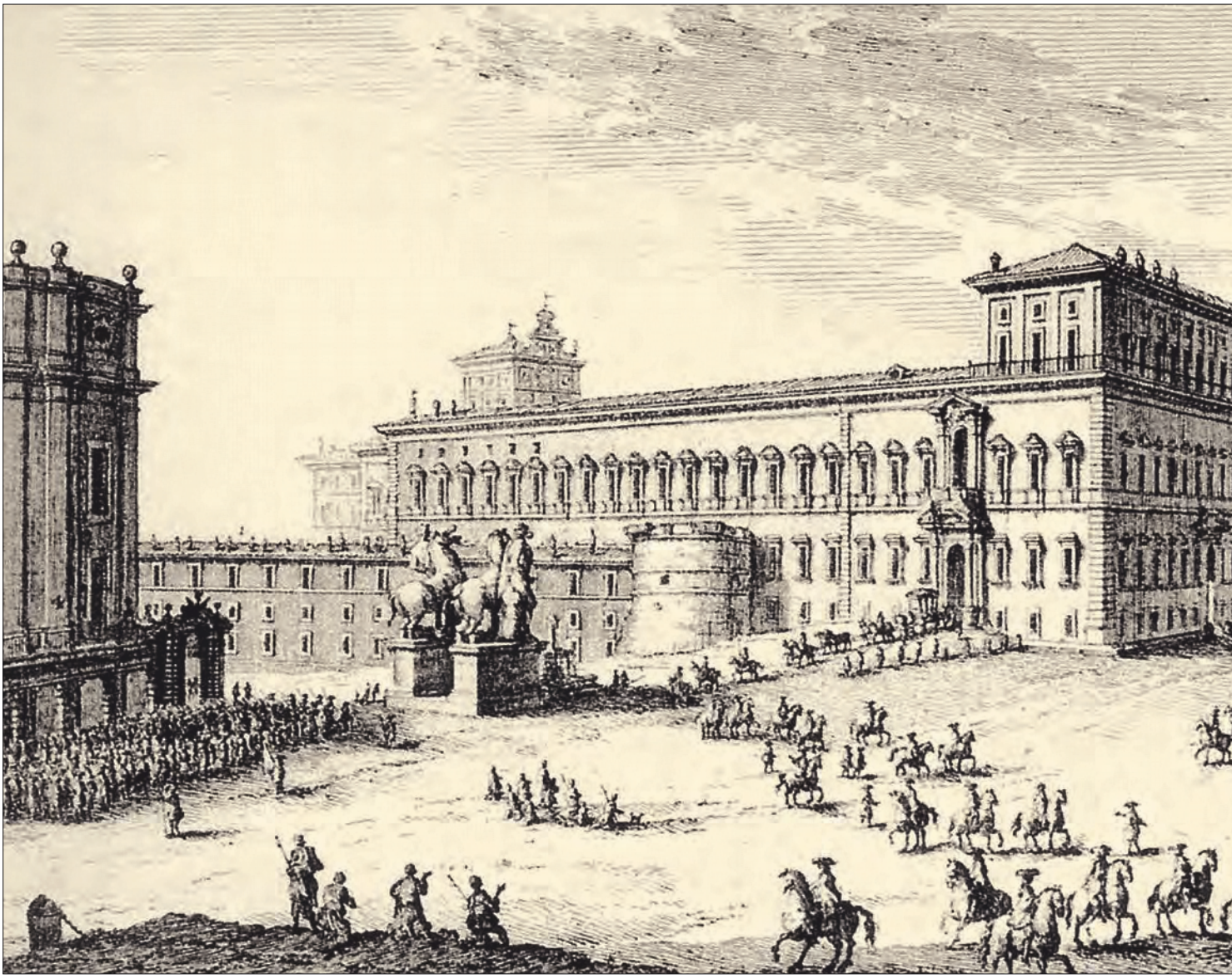

Consulta-palasset – Quirinale-plassen. Roma, sete for Utenriksdepartementet 1871-1922.

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

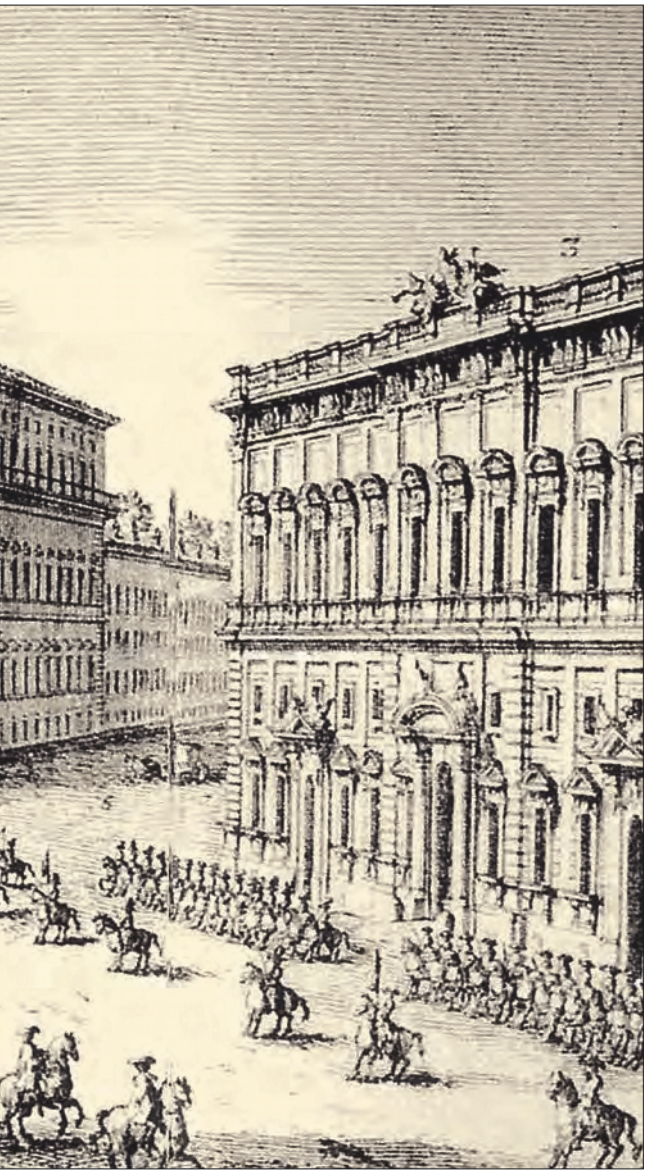

Kongeriket Italia

EMILIO VISCONTI-VENOSTA *fungerende*	*fra 14. mai 1899 til 15. februar 1901*
GIULIO PRINETTI	*fra 15. februar 1901 til 9. februar 1903*
COSTANTINO MORIN *fungerende*	*fra 9. februar 1903 til 22. april 1903*
COSTANTINO MORIN *fungerende*	*fra 22. april 1903 til 3. november 1903*
TOMMASO TITTONI	*fra 3. november 1903 til 24. desember 1905*
ANTONINO DI SAN GIULIANO	*fra 25. desember 1905 til 8. februar 1906*
FRANCESCO GUICCIARDINI	*fra 8. februar 1906 til 29. mai 1906*
TOMMASO TITTONI *fungerende*	*fra 29. mai 1906 til 11. desember 1909*
FRANCESCO GUICCIARDINI *fungerende*	*fra 11. desember 1909 til 31. mars 1910*
ANTONINO DI SAN GIULIANO *fungerende*	*fra 31. mars 1910 til 16. oktober 1914*
ANTONIO SALANDRA *fungerende*	*fra 17. oktober 1914 til 5. november 1914*
SIDNEY SONNINO	*fra 5. november 1914 til 23. juni 1919*
TOMMASO TITTONI *fungerende*	*fra 23. juni 1919 til 25. november 1919*
VITTORIO SCIALOIA	*fra 26. november 1919 til 15. juni 1920*
CARLO SFORZA	*fra 15. juni 1920 til 4. juli 1921*
IVANOE BONOMI *fungerende*	*fra 4. juli 1921 til 7. juli 1921*
PIETRO TOMASI DELLA TORRETTA	*fra 7. juli 1921 til 26. februar 1922*
CARLO SCHANZER	*fra 26. februar 1922 til 31. oktober 1922*

Colonna-plassen, Roma, sete for Utenriksdepartementet 1922-1959.

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

Kongeriket Italia

BENITO MUSSOLINI *fungerende*	*fra 31. oktober 1922 til 17. juni 1924*
BENITO MUSSOLINI *fungerende*	*fra 17. juni 1924 til 12. september 1929*
DINO GRANDI	*fra 12. september 1929 til 20. juli 1932*
BENITO MUSSOLINI *fungerende*	*fra 20. juli 1932 til 11. juni 1936*
GALEAZZO CIANO	*fra 11. juni 1936 til 7. februar 1943*
BENITO MUSSOLINI *fungerende*	*fra 7. februar 1943 til 25. juli 1943*
RAFFAELE GUARIGLIA	*fra 25. juli 1943 til 11. februar 1944*
PIETRO BADOGLIO	*fra 11. februar 1944 til 18. juni 1944*
IVANOE BONOMI *fungerende*	*fra 18. juni 1944 til 12. desember 1944*
ALCIDE DE GASPERI	*fra 12. desember 1944 til 13. juli 1946*

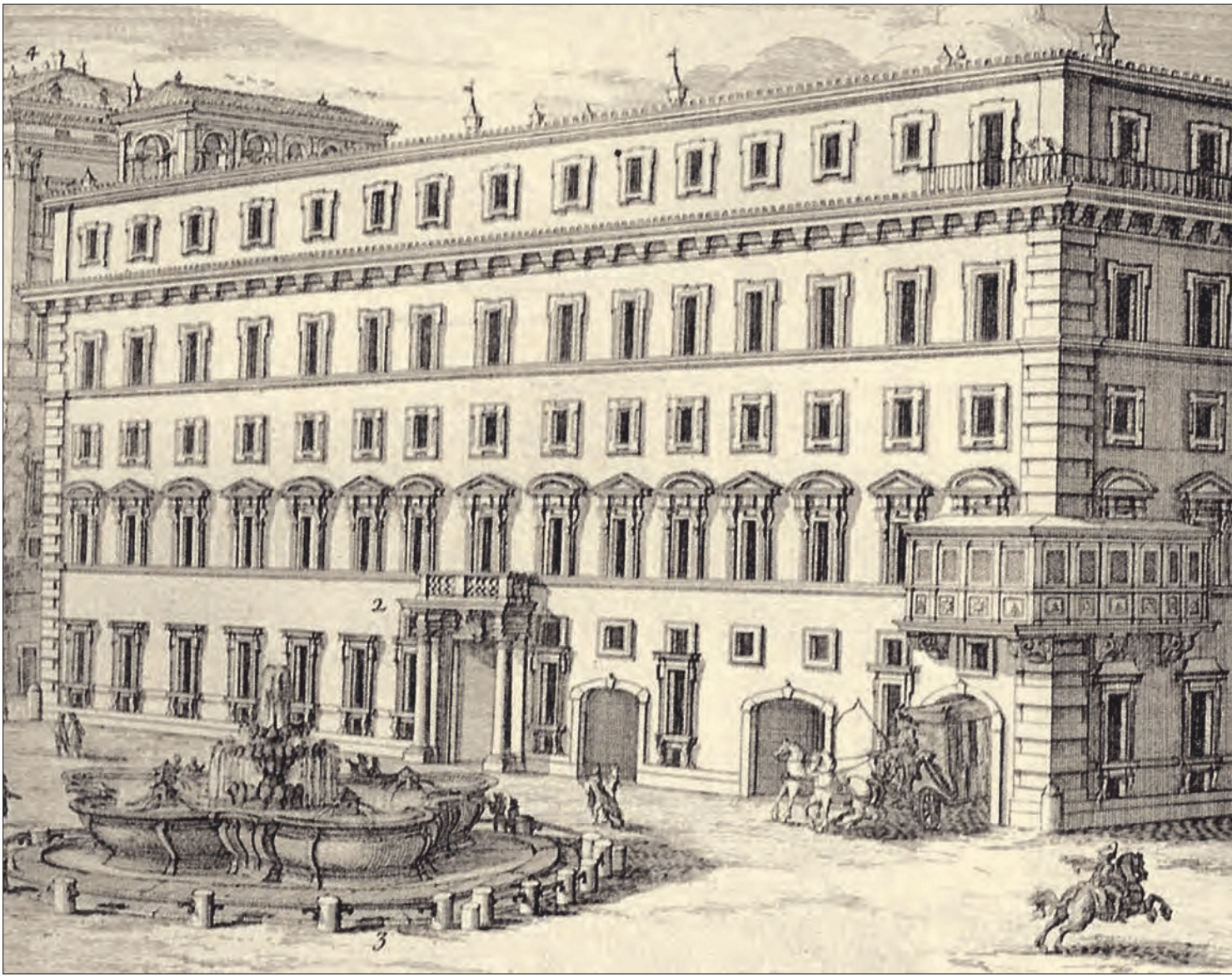

Colonna-plassen, Roma, sete for Utenriksdepartementet 1922-1959.

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

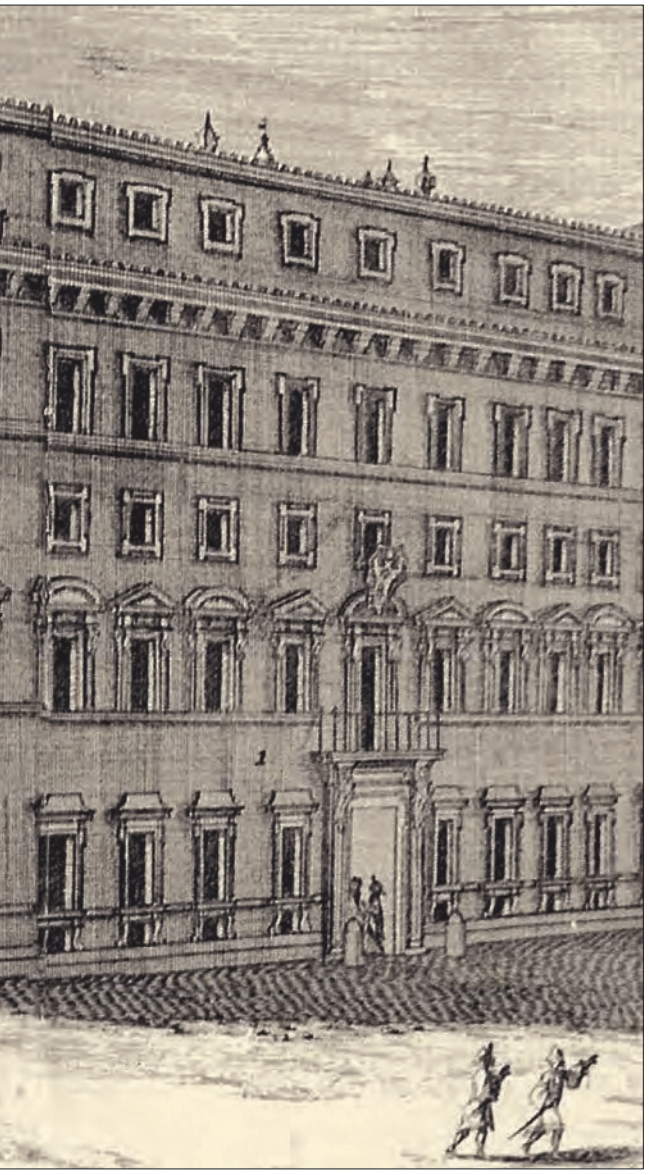

Den Italienske Republikk

ALCIDE DE GASPERI *fungerende*	*fra 13. juli 1946 til 18. oktober 1946*
PIETRO NENNI	*fra 18. oktober 1946 til 2. februar 1947*
CARLO SFORZA *fungerende*	*fra 2. februar 1947 til 26. juli 1951*
ALCIDE DE GASPERI *fungerende*	*fra 27. juli 1951 til 18. august 1953*
GIUSEPPE PELLA *fungerende*	*fra 19. august 1953 til 19. januar 1954*
ATTILIO PICCIONI	*fra 19. januar 1954 til 18. september 1954*
GAETANO MARTINO	*fra 20. september 1954 til 19. mai 1957*
GIUSEPPE PELLA *fungerende*	*fra 19. mai 1957 til 30. juni 1958*
AMINTORE FANFANI	*fra 1. juli 1958 til 15. februar 1959*

Farnesina. Foto: Grazia D'Anna fra boken "Roma *A passeggio fuori porta*", Colombo Forlag.

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

Den Italienske Republikk

GIUSEPPE PELLA *fungerende*	*fra 15. februar 1959 til 24. mars 1960*
ANTONIO SEGNI	*fra 29. mars 1960 til 10. mai 1962*
AMINTORE FANFANI *fungerende*	*fra 10. mai 1962 til 28. mai 1962*
ATTILIO PICCIONI *fungerende*	*fra 29. mai 1962 til 5. desember 1963*
GIUSEPPE SARAGAT	*fra 5. desember 1963 til 28. desember 1964*
ALDO MORO *fungerende*	*fra 28. desember 1964 til 5. mars 1965*
AMINTORE FANFANI *fungerende*	*fra 5. mars 1965 til 30. desember 1965*
ALDO MORO *fungerende*	*fra 30. desember 1965 til 23. februar 1966*
AMINTORE FANFANI *fungerende*	*fra 23. februar 1966 til 5. juni 1968*
ALDO MORO *fungerende*	*fra 5. juni 1968 til 24. juni 1968*
GIUSEPPE MEDICI	*fra 24. juni 1968 til 12. desember 1968*
PIETRO NENNI *fungerende*	*fra 12. desember 1968 til 6. august 1969*

Farnesina-plassen. Den store kulen, bronseskulptur av Arnaldo Pomodoro, 1968. På sokkelen utformet etter en idé av Carlo Scarpa er hugget inn "TIL ITALIENERNE I UTLANDET SOM GJØR ÆRE PÅ SITT FEDRELAND". Foto: Grazia D'Anna.

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

Den Italienske Republikk

ALDO MORO *fungerende*	*fra 6. august 1969 til 26. juni 1972*
GIUSEPPE MEDICI *fungerende*	*fra 26. juni 1972 til 7. juli 1973*
ALDO MORO *fungerende*	*fra 7. juli 1973 til 23. november 1974*
MARIANO RUMOR	*fra 23. november 1974 til 29. juli 1976*
ARNALDO FORLANI	*fra 29. juli 1976 til 4. august 1979*
FRANCO MARIA MALFATTI	*fra 4. august 1979 til 24. november 1979*
FRANCESCO COSSIGA *fungerende*	*fra 24. november 1979 til 14. januar 1980*
ATTILIO RUFFINI	*fra 14. januar 1980 til 4. april 1980*
EMILIO COLOMBO	*fra 4. april 1980 til 4. august 1983*
GIULIO ANDREOTTI	*fra 4. august 1983 til 22. juli 1989*
GIANNI DE MICHELIS	*fra 22. juli 1989 til 28. juni 1992*
VINCENZO SCOTTI	*fra 28. juni 1992 til 29. juli 1992*

Farnesina. Farnesina-plassen, Roma, sete for Utenriksdepartementet siden 1959. Foto Danilo Schiavella. Bilde gjengitt etter velvillig tillatelse fra ANSA.

ITALIAS UTENRIKSMINISTRE

Den Italienske Republikk

GIULIANO AMATO *fungerende*	*fra 29. juli 1992 til 1. august 1992*
EMILIO COLOMBO *fungerende*	*fra 1. august 1992 til 28. april 1993*
BENIAMINO ANDREATTA	*fra 28. april 1993 til 19. april 1994*
LEOPOLDO ELIA *fungerende*	*fra 19. april 1994 til 10. mai 1994*
ANTONIO MARTINO	*fra 10. mai 1994 til 17. januar 1995*
SUSANNA AGNELLI	*fra 17. januar 1995 til 16. mai 1996*
LAMBERTO DINI	*fra 17. mai 1996 til 6. juni 2001*
GIULIANO AMATO *fungerende*	*fra 6. juni 2001 til 11. juni 2001*
RENATO RUGGIERO	*fra 11. juni 2001 til 6. januar 2002*
SILVIO BERLUSCONI *fungerende*	*fra 6. januar 2002 til 14. november 2002*
FRANCO FRATTINI	*fra 14. november 2002 til 18. november 2004*
GIANFRANCO FINI	*fra 18. november 2004 til 17. mai 2006*
MASSIMO D'ALEMA	*fra 17. mai 2006 til 7. mai 2008*
FRANCO FRATTINI	*fra 8. mai 2008 til 17. november 2011*
GIULIO TERZI DI SANT'AGATA	*fra 17. november 2011*

Utenriksdepartementet sett fra Stadio dei Marmi. Foto Alessandro Tartaglia.

St. Agnes av Dominichino – Chigi-palasset. Arkivfoto.

Geografi av Carlo Maratta - Chigi-palasset. Arkivfoto.

Geografi av Carlo Maratta - Chigi-palasset. Arkivfoto.

ITALIAS UTENRIKSRÅDER

DOMENICO CARUTTI DI CANTOGNO
okt. 1859 – mars 1862

LUIGI AMEDEO MELEGARI
mars – des. 1862
etter fullmakt apr. – okt. 1867

EMILIO VISCONTI VENOSTA
des. 1862 – mars 1863

MARCELLO CERRUTI
mars 1863 – des. 1866

ANSELMO GUERRIERI GONZAGA
des. 1866 – apr. 1867

RAFFAELE BARBOLANI ULISSE
okt. 1867 – apr. 1869

ALBERTO BLANC
apr. 1869 – okt. 1870
juni 1881 – jan. 1883

ISACCO ARTOM
nov. 1870 – mars 1876

GIUSEPPE TORNIELLI BRUSATI
apr. 1876 – juni 1878
des. 1878 – juli 1879

CARLO ALBERTO MAFFEI DI BOGLIO
juni 1878 – des. 1878
juli 1879 – mai 1881
juni – des. 1887

GIACOMO MALVANO
juli– okt. 1885 – feb. 1891 – des. 1893
mars 1896 – sept. 1907

RAFFAELE CAPPELLI
okt. 1885 – apr. 1887

ABELE DAMIANI
jan. – mars 1888

RICCARDO BOLLATI
sept. 1907 – nov. 1912

GIACOMO DE MARTINO
jan. 1913 – des. 1919

SALVATORE CONTARINI
des. 1919 – apr. 1926

ANTONIO CHIARAMONTE BORDONARO
apr. 1926 – feb. 1927

AUGUSTO ROSSO
aug – sept. 1943

RENATO PRUNAS
okt. 1943 – nov. 1946

FRANCESCO FRANSONI
nov. 1946 – mai 1948

VITTORIO ZOPPI
juni 1948 – des. 1954

ALBERTO ROSSI LONGHI
des. 1954 – feb. 1958

ADOLFO ALESSANDRINI
feb. – nov. 1958

Farnesina-palasset, Salen "Internasjonale Konferanser". Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Det italienske utenriksdepartement.

ITALIAS UTENRIKSRÅDER

CARLO DE FERRARIIS SALZANO
nov. 1958 – mai 1959

UMBERTO GRAZZI
mai 1959 – mai 1961

ATTILIO CATTANI
mai 1961 – mai 1965

FELICE CATALANO DI MELILLI
etter fullmakt mai 1965 – sept. 1966

EGIDIO ORTONA
sept. 1966 – juni 1967

CASTO CARUSO
juni 1967 – okt. 1969

ROBERTO GAJA
nov. 1969 – jan. 1970 (fungerende)
jan. 1970 – juni 1975

RAIMONDO MANZINI
juli 1975 – okt. 1977

FRANCESCO MALFATTI DI MONTETRETTO
okt. 1977 – jan. 1985

Utsikt over en imaginær by – Oljemaleri, Ukjent – Contarini salen. Utenriksrådens sekretariat. Gjengitt med velvillig tillatelse fra Det italienske utenriksdepartement.

RENATO RUGGIERO
feb. 1985 – juli 1987

BRUNO BOTTAI
okt. 1987 – jan. 1994

FERDINANDO SALLEO
jan. 1994 – okt. 1995

BORIS BIANCHERI CHIAPPORI
nov. 1995 – aug. 1997

UMBERTO VATTANI
nov. 1995 – aug. 1997

GIUSEPPE BALDOCCI
sept. 2001 – des. 2003

UMBERTO VATTANI
mars 2004 – juli 2005

PAOLO PUCCI DI BENISICHI
juli 2005 – sept. 2007

GIAMPIERO MASSOLO
sept. 2007 – mai 2012

MICHELE VALENSISE
fra 9. juli 2012

Farnesina-palasset sett fra Ponte Milvio. Foto: Grazia D'Anna fra boken "Roma *A passeggio fuori porta*", Colombo Forlag.

PALASSENE SOM VAR SETE FOR UTENRIKSDEPARTEMENTET FRA GRUNNLEGGELSEN AV KONGERIKET ITALIA FREM TIL I DAG

(Torino, 1861 – Roma, 2013)

Palasset Segreterie di Stato (Torino, 1861-1865)

Chigi-palasset - Colonna-plassen (Roma, 1922-1959)

Signoria-palasset – Signoria-plassen (Firenze, 1865-1871)

Consulta-palasset – Quirinale-plassen (Roma, 1871-1922)

Villa Madama – acquaforte av Percier og Fontaine. Utenriksdepartementets representasjonsvilla fra 1937.

Farnesina-palasset – Farnesina-plassen (Roma, fra 1959)

De fleste bilder er tatt fra boken "*Der diplomatiet møter kunsten*" av Ugo Colombo Sacco di Albiano, Colombo Forlag, Roma 2007.

Palasset Segreterie di Stato (på høyre side), med en festpyntet andre etasje under markeringen av Italias første grunnlov (Statuto). Temperamaleri av Carlo Bossoli, Torino 1853. Gjengitt med velvillig tillatelse fra Museo Nazionale del Risorgimento i Torino.

"Den franske ambassadøren, Henri Arnauld de Pomponnes inntog i Venezia" av Luca Carlevarijs. Bildet er gjengitt med velvillig tillatelse fra Rijksmuseum i Amsterdam.

Ukjent maler, 1800-tallet. "Den venetianske ambassadør, Nicola Duodo, ankommer Roma gjennom Porta del Popolo". Oljemaleri. Palazzo Braschi – Piazza Navona. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Museo di Roma.

DEN SVENSK-NORSKE UNION

Kongeriket Italia

ANDREA TAGLIACARNE, sendemann	27. mars 1862
LUIGI CORTI, minister	25. februar 1864
LUIGI CORTI, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	8. desember 1866
LUIGI RATI OPIZZONI, chargé d'affaires	12. august 1867
CARLO FELICE GIANNOTTI, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	12. mai 1868
VITTORIO SALLIER DE LA TOUR, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	12. juni 1871

ITALIAS DIPLOMATISKE REPRESENTANTER

FEDERICO COSTANZA SPINOLA, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	2. oktober 1879
ALESSANDRO ZANNINI, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	16. februar 1888
ALESSANDRO GUASCO DI BISIO, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	23. august 1897
EMANUELE BERTI, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	17. juli 1903
ALBERTO DE FORESTA, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	21. februar 1904

Ukjent maler, 1800-tallet. "Den venetianske ambassadør, Nicola Duodo, ankommer Quirinale". Oljemaleri. Palazzo Braschi – Piazza Navona. Bilde gjengitt med velvillig tillatelse fra Museo di Roma.

KONGERIKET NORGE

Kongeriket Italia

GIORGIO CALVI DI BERGOLO, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	1. april 1906
EMANUELE BERTI, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	12. juni 1910
FEDELE DE NOVELLIS, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	30. august 1912
GIULIO CESARE MONTAGNA, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	13. juli 1914
SILVIO CAMBIAGIO, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	29. januar 1920
ALESSANDRO COMPANS DI BRICHANTEAU CHALLANT, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	7. august 1925

ITALIAS DIPLOMATISKE REPRESENTANTER

CARLO SENNI, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	6. februar 1927
ALBERTO DE MARSANICH, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	26. mai 1930
MARCELLO RODDOLO, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	31. oktober 1934
GIOVANNI AMADORI, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	1. november 1936
ROMANO LODI FÈ, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	2. september 1938
GUGLIELMO RULLI, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	9. november 1945

Vittore Carpaccio (Venezia, ca. 1465 - 1526). De engelske ambassadørene ankommer kongen av Bretagnes hoff. Maleri utført for Scuola di Sant´Orsola i Venezia. Gallerie dell'Accademia di Venezia. Med tillatelse fra Det italienske departement for kultur og kulturarv.

KONGERIKET NORGE

Den Italienske Republikk

CARLO ALBERTO DE VERA D'ARAGONA D'ALVITO, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	4. september 1951
PAOLO VITA FINZI, ambassadør	20. august 1955
GUIDO COLONNA DI PALIANO, ambassadør	9. desember 1958
SILVIO DANEO, ambassadør	30. august 1962

ITALIAS DIPLOMATISKE REPRESENTANTER

ADALBERTO FIGAROLO DI GROPELLO, ambassadør	18. november 1964
RAFFAELE CLEMENTI, ambassadør	5. oktober 1967
GENNARO DE NOVELLIS, ambassadør	5. desember 1970
GIULIO TERRUZZI, ambassadør	14. mai 1973
DIEGO SIMONETTI, ambassadør	28. juli 1976

Vittore Carpaccio (Venezia, ca. 1465 - 1526). Ambassadørenes hjemkomst. Gallerie dell'Accademia di Venezia. Med tillatelse fra Det italienske departement for kultur og kulturarv.

KONGERIKET NORGE

Den Italienske Republikk

FRANCO FERRETTI, ambassadør	5. september 1979
GIUSEPPE SCAGLIA, ambassadør	21. juli 1985
MASSIMO CURCIO, ambassadør	5. desember 1989
ANTONIO BADINI, ambassadør	4. desember 1993
MARIO QUAGLIOTTI, ambassadør	31. januar 1996

ITALIAS DIPLOMATISKE REPRESENTANTER

Andrea Giuseppe Mochi Onory di Saluzzo di Monterosso e Valgrana, ambassadør	5. oktober 1999
Uberto Pestalozza, ambassadør	8. mai 2003
Rosa Anna Coniglio, ambassadør	16. februar 2006
Antonio Bandini, ambassadør	3. mai 2010

Vittore Carpaccio (Venezia, ca. 1465 - 1526). De engelske ambassadørene ankommer kongen av Bretagnes hoff. Maleri utført for Scuola di Sant´Orsola i Venezia. Gallerie dell'Accademia di Venezia. Med tillatelse fra Det italienske departement for kultur og kulturarv.

Vittore Carpaccio (Venezia, ca. 1465 - 1526). Ambassadørene tar avskjed. Maleri utført for Scuola di Sant´Orsola i Venezia. Gallerie dell'Accademia di Venezia. Med tillatelse fra Det italienske departement for kultur og kulturarv.

Det Kongelige Slott. Foto VisitOSLO/Rod Costa.

Ambassadør Antonio Bandini presenterer sine akkreditiver for HM Kong Harald V, 6. mai 2010. Foto Berit Roald/Scanpix.

Kong Harald V og Dronning Sonja. Foto Sølve Sundsbø/Det Kongelige Hoff.

Kong Harald V, Dronning Sonja, Kronprins Haakon og Kronprinsesse Mette-Marit. Foto Sølve Sundsbø/Det Kongelige Hoff.

Stortingets offisielle åpning. Foto Stortinget.

Det Kongelige Slott om vinteren. Foto VisitOSLO/Erik Tresse.

Oslo, 21.-23. september 2004. Statsbesøk av den italienske president Carlo Azeglio Ciampi. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Oslo, 21.-23. september 2004. Statsbesøk av den italienske president Carlo Azeglio Ciampi. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Oslo, 21.-23. september 2004. Statsbesøk av den italienske president Carlo Azeglio Ciampi. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Oslo, 21.-23. september 2004. Statsbesøk av den italienske president Carlo Azeglio Ciampi. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Oslo, 21.-23. september 2004. Statsbesøk av den italienske president Carlo Azeglio Ciampi. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Oslo, 21.-23. september 2004. Statsbesøk av den italienske president Carlo Azeglio Ciampi. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Slottsparken. Foto Helge Høifødt.

Oslo, 22.-25. juni 1965. Statsbesøk av den italienske president Giuseppe Saragat. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Det historiske arkivet ved Den italienske presidents kontor.

Oslo, 22.-25. juni 1965. Statsbesøk av den italienske president Giuseppe Saragat. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Det historiske arkivet ved Den italienske presidents kontor.

Oslo, 22.-25. juni 1965. Statsbesøk av den italienske president Giuseppe Saragat. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Det historiske arkivet ved Den italienske presidents kontor.

Oslo, 22.-25. juni 1965. Statsbesøk av den italienske president Giuseppe Saragat. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Det historiske arkivet ved Den italienske presidents kontor.

Oscarshall, bygget 1847-1852 etter oppdrag av Kong Oscar I og Dronning Josephine. Foto Jan Haug/Det Kongelige Hoff.

DEN SVENSK-NORSKE UNION

Bernadottene

H.M. Kong Carl III Johan
1818 – 1844

H.M. Kong Oscar I
1844 – 1859

H.M. Kong Carl IV
1859 – 1872

H.M. Kong Oscar II
1872 – 1907

Det Kongelige Slott. Foto VisitOSLO/Normanns Kunstforlag/Kjell Narvestad.

NORGES STATSOVERHODER

H.M. Kong Haakon VII
1905 – 1957

H.M. Kong Olav V
1957 – 1991

H.M. Kong Harald V
fra 1991

Kong Harald V, prinsesse Ingrid Alexandra og Kronprins Haakon. Foto Marie Naglestad/Det Kongelige Hoff.

Kong Harald V, prinsesse Ingrid Alexandra og Kronprins Haakon. Foto Morten Brun/Det Kongelige Hoff.

Kronprins Haakon, Kronprinsesse Mette-Marit i Rogalandsbunad, prinsesse Ingrid Alexandra, prins Sverre Magnus og Marius Borg Høiby (t.h.) hilser på barnetoget utenfor Skaugum den 17. mai. Foto Heiko Junge/Scanpix.

17. mai, Norges nasjonaldag, i Oslo. Foto VisitOSLO/Nancy Bundt.

17. mai på Karl Johan. Foto VisitOSLO/Gunnar Strøm.

Regjeringsbygningen (før 22. juli 2011). Foto Statsbygg/Trond Isaksen.

Statsminister
Jens Stoltenberg

Statsminister Jens Stoltenberg. Foto tatt fra statsministerens kontors offisielle hjemmeside.

Oslo, 10. desember 2012. T*ildeling av Nobels fredspris til Den Europeiske Union.* Foto Présidence de la Republique. Christelle ALIX.

Oslo, 10 desember 2012. *Tildeling av Nobels fredspris til Den Europeiske Union.* Foto DPA.

Oslo, 10. desember 2012. *Tildeling av Nobels fredspris til Den Europeiske Union.* Foto Présidence de la Republique. Christelle ALIX.

Oslo, 10. desember 2012. *Tildeling av Nobels fredspris til Den Europeiske Union.* Foto Présidence de la Republique. Christelle ALIX.

Oslo, 10. desember 2012. *Gruppefoto før arbeidslunsjen etter tildelingen av Nobels fredspris.* Foto Per Thrana/SMK.

Oslo, 10. desember 2012. *Møte mellom den norske statsminister Jens Stoltenberg og den italienske statsminister Mario Monti.* Foto Per Thrana/SMK.

Oslo, 10. desember 2012. *Møte mellom den norske statsminister Jens Stoltenberg og den italienske statsminister Mario Monti.* Foto Per Thrana/SMK.

Oslo, 10. desember 2012. *Møte mellom den norske statsminister Jens Stoltenberg og den italienske statsminister Mario Monti.* Foto Per Thrana/SMK.

Oslo, 10. desember 2012. *Arbeidslunsj etter tildelingsseremonien.* Foto Per Thrana/SMK.

Oslo, 10. desember 2012. *Arbeidslunsj etter tildelingsseremonien.* Foto Per Thrana/SMK.

"Allegori over det gode styresett" av Ambrogio Lorenzetti (1338-1339). Sala della Pace, Museo Civico i Siena. Foto Siena kommune.

SPES
TEMPERANTIA
IUSTITIA

"Konsekvensene av det gode styresett og det dårlige styresett" av Ambrogio Lorenzetti (1338-1339). Sala della Pace, Museo Civico di Siena.
Foto Siena kommune.

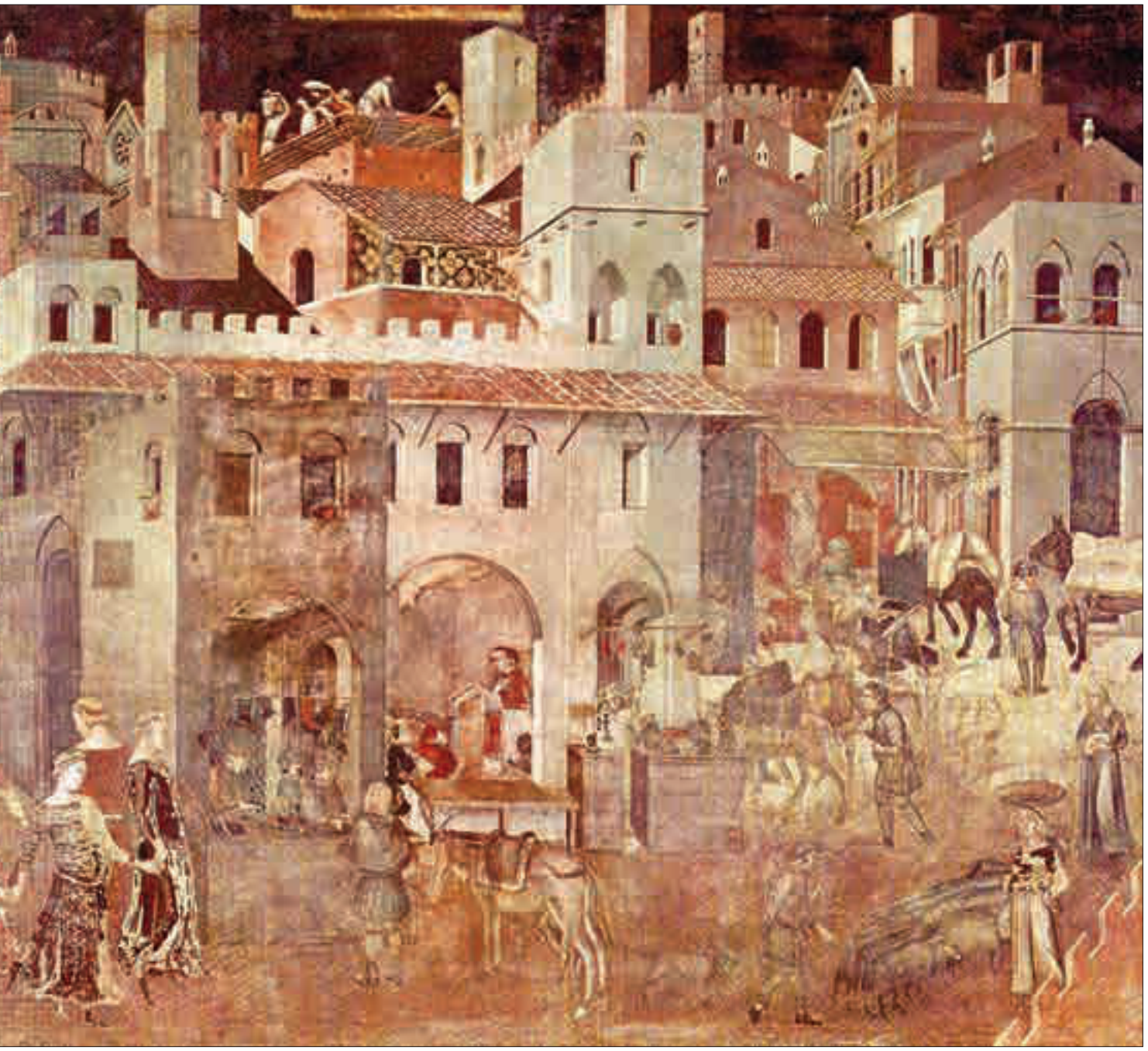

Oslo, 22. september 2004. *Statsminister Kjell Magne Bondevik mottar president Carlo Azeglio Ciampi ledsaget av statssekretær i utenriksdepartementet Roberto Antonione.* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og informasjonsavdelingen.

Oslo, 22. september 2004. *President Carlo Azeglio Ciampi med statsminister Kjell Magne Bondevik etter deres bilaterale møte.* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og informasjonsavdelingen.

Regjeringsbygningen (før 22. juli 2011). Foto Statsbygg/ Ivan Brody.

NORGES STATSMINISTRE

PEDER ANKER
1814–1822

MATHIAS SOMMERHIELM
1822–1827

SEVERIN LØVENSKIOLD
1828–1841

FREDERIK DUE
1841–1858

GEORG SIBBERN
1858–1871

OTTO RICHARD KIERULF
1871–1873

FREDERIK STANG
1873–1880

CHRISTIAN AUGUST SELMER
1880 – 1. mars 1884

CHRISTIAN HOMANN SCHWEIGAARD
fra 3. april 1884 til 26. juni 1884

JOHAN SVERDRUP
fra 26. juni 1884 til 13. juli 1889

EMIL STANG I
fra 13. juli 1889 til 6. mars 1891

JOHANNES STEEN I
fra 6. mars 1891 til 2. mai 1893

EMIL STANG II
fra 2. mai 1893 til 14. oktober 1895

FRANCIS HAGERUP
fra 14. oktober 1895 til 17. februar 1898

JOHANNES STEEN II
fra 17. februar 1898 til 21. april 1902

OTTO ALBERT BLEHR I
fra 21. april 1902 til 22. oktober 1903

FRANCIS HAGERUP II
fra 22. oktober 1903 til 11. mars 1905

CHRISTIAN MICHELSEN
fra 11. mars 1905 til 23. oktober 1907

JØRGEN LØVLAND
fra 23. oktober 1907 til 19. mars 1908

GUNNAR KNUDSEN I
fra 19. mars 1908 til 2. februar 1910

WOLLERT KONOW
fra 2. februar 1910 til 20. februar 1912

Regjeringsbygningen (før 22. juli 2011). Foto Statsbygg/Jiri Havran.

NORGES STATSMINISTRE

JENS BRATLIE
fra 20. februar 1912 til 31. januar 1913

GUNNAR KNUDSEN II
fra 31. januar 1913 til 21. juni 1920

OTTO BAHR HALVORSEN I
fra 21. juni 1920 til 22. juni 1921

OTTO ALBERT BLEHR II
fra 22. juni 1921 til 6. mars 1923

OTTO BAHR HALVORSEN II
fra 6. mars til 30. mai 1923

ABRAHAM BERGE
fra 30. mai 1923 til 25. juli 1924

JOHAN LUDWIG MOWINCKEL I
fra 25. juli 1924 til 5. mars 1926

IVAR LYKKE
fra 5. mars 1926 til 28. januar 1928

CHRISTOPHER HORNSRUD
fra 28. januar til 15. februar 1928

JOHAN LUDWIG MOWINCKEL II
fra 15. februar 1928 til 12. mai 1931

PEDER L. KOLSTAD
fra 12. mai 1931 til 14. mars 1932

JENS HUNDSEID
fra 14. mars 1932 til 3. mars 1933

JOHAN LUDWIG MOWINCKEL III
fra 3. mars 1933 til 20. mars 1935

JOHAN NYGAARDSVOLD
fra 20. mars 1935 til 25. juni 1945; i eksil 1940–45

VIDKUN QUISLING I
fra 9. april til 15. april 1940

ADMINISTRASJONSRÅDET
fra 15. april til 22. september 1940

REICHSKOMMISSAR JOSEF TERBOVENS KONSTITUERTE STASRÅDER
fra 22. september 1940 til 1. februar 1942

VIDKUN QUISLING II
fra 1. februar 1942 til 8. mai 1945

EINAR GERHARDSEN I
nasjonal samlings regjering 25. juni til 5. november 1945

EINAR GERHARDSEN II
fra 5. november 1945 til 19. november 1951

Villa Parafina, interiør. Foto Statsbygg/Jiri Havran.

NORGES STATSMINISTRE

OSCAR TORP
fra 19. november 1951 til 22. januar 1955

EINAR GERHARDSEN III
fra 22. januar 1955 til 28. august 1963

JOHN LYNG
fra 28. august til 25. september 1963

EINAR GERHARDSEN IV
fra 25. september 1963 til 12. oktober 1965

PER BORTEN
fra 12. oktober 1965 til 17. mars 1971

TRYGVE BRATTELI I
fra 17. mars 1971 til 18. oktober 1972

LARS KORVALD
fra 18. oktober 1972 til 16. oktober 1973

TRYGVE BRATTELI II
fra 16. oktober 1973 til 15. januar 1976

ODVAR NORDLI
fra 15. januar 1976 til 4. februar 1981

GRO HARLEM BRUNDTLAND I
fra 4. februar til 14. oktober 1981

KÅRE WILLOCH
fra 14. oktober 1981 til 8. juni 1983; 8. juni 1983 til 9. mai 1986

GRO HARLEM BRUNDTLAND II
fra 9. mai 1986 til 16. oktober 1989

JAN P. SYSE
fra 16. oktober 1989 til 3. november 1990

GRO HARLEM BRUNDTLAND III
fra 3. november 1990 til 25. oktober 1996

THORBJØRN JAGLAND
fra 25. oktober 1996 til 17. oktober 1997

KJELL MAGNE BONDEVIK I
fra 17. oktober 1997 til 17. mars 2000

JENS STOLTENBERG I
fra 17. mars 2000 til 19. oktober 2001

KJELL MAGNE BONDEVIK II
fra 19. oktober 2001 til 17. oktober 2005

JENS STOLTENBERG II
fra 17. oktober 2005, gjenvalgt 19. september 2009

Victoria Terrasse. Foto Marcella Mariani.

Utenriksminister
Espen Barth Eide

Utenriksminister Espen Barth Eide. Foto Utenriksdepartementet.

Tromsø. Foto Bård Løken. www.nordnorge.com_Tromsø.

Tromsø, 29. april 2009. *Utenriksminister Franco Frattini sammen med utenriksminister Jonas Gahr Støre under ministermøtet i Arktisk Råd.* Foto Alberto Guerra.

Longyearbyen, 29. april 2009. *Utenriksminister Frattini besøker Spitsbergen Airship Museum, tilegnet Nobile og Amundsen.* Foto Alberto Guerra.

Ny Ålesund, 30. april 2009. *Utenriksminister Franco Frattini ved monumentet til minne om Umberto Nobile og luftskipet Italias omkomne.* Foto Alberto Guerra.

Ny Ålesund, 30. april 2009. *Utenriksminister Franco Frattini ved monumentet til minne om Umberto Nobile og luftskipet Italias omkomne.* Foto Alberto Guerra.

Husky i fjellskogen. Foto Bjørn Klauer/www.nordnorge.com/Skanland.

Tromsø med nordlys. Foto Yngve Olsen Saebbe/www.nordnorge.com_Tromsøe.

Victoria Terrasse. Foto Peter Foss.

NORGES UTENRIKSMINISTRE

JØRGEN LØVLAND *1905-1908*	*REGJERING MICHELSEN LØVLAND*
WILHELM CHRISTOPHERSEN *1908-1910*	*KNUDSEN I*
JOHANNES IRGENS *1910-1913*	*KONOW BRATLIE*
NILS CLAUS IHLEN *1913-1920*	*KNUDSEN II*
CHRISTIAN FREDRIK MICHELET *1920-1921*	*HALVORSEN I*
ARNOLD CHRISTOPHER RÆSTAD *1921-1922*	*BLEHR II*
JOHAN LUDWIG MOWINCKEL *1922-1923*	*BLEHR II*
CHRISTIAN FREDRIK MICHELET *1923-1924*	*HALVORSEN II BERGE*
JOHAN LUDWIG MOWINCKEL *1924-1926*	*MOWINCKEL I*
IVAR LYKKE *1926-1928*	*LYKKE*
EDVARD BULL *1928-1928*	*HORNSRUD*
JOHAN LUDWIG MOWINCKEL *1928-1931*	*MOWINCKEL II*
BIRGER BRAADLAND *1931-1933*	*KOLSTAD HUNDSEID*
JOHAN LUDWIG MOWINCKEL *1933-1935*	*MOWINCKEL III*
HALVDAN KOHT *1935-1940*	*NYGAARDSVOLD*
TRYGVE LIE *1940-1946*	*NYGAARDSVOLD GERHARDSEN I, GERHARDSEN II*
HALVARD LANGE *1946-1963*	*GERHARDSEN II, TORP GERHARDSEN III*
ERLING WIKBORG *1963-1963*	*LYNG*

Victoria Terrasse. Foto Marcella Mariani.

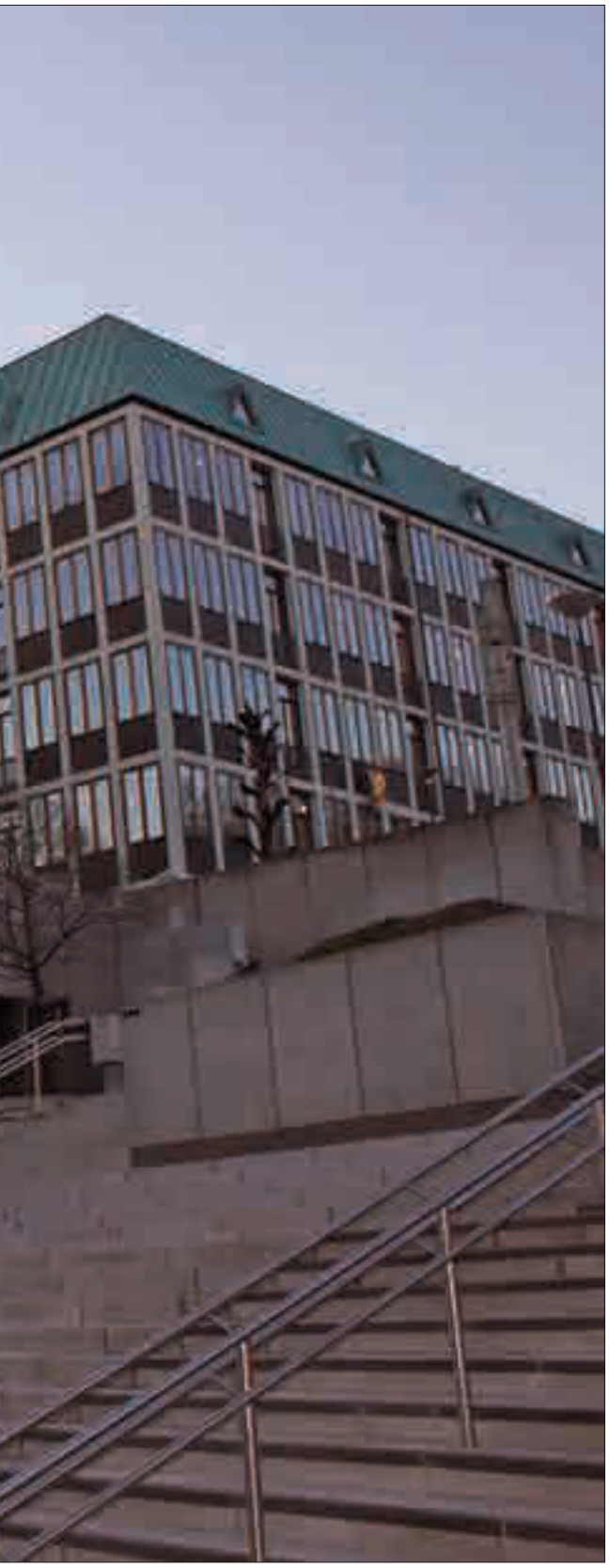

NORGES UTENRIKSMINISTRE

HALVARD LANGE *1963-1965*	*REGJERING GERHARDSEN IV*
JOHN LYNG *1965-1970*	*BORTEN*
SVENN STRAY *1970-1971*	*BORTEN*
ANDREAS CAPPELEN *1971-1972*	*BRATTELI I*
DAGFINN VÅRVIK *1972-1973*	*KORVALD*
KNUT FRYDENLUND *1973-1981*	*BRATTELI II, NORDLI, BRUNDTLAND I*
SVENN STRAY *1981-1986*	*WILLOCH*
KNUT FRYDENLUND *1986-1987*	*BRUNDTLAND II*
THORVALD STOLTENBERG *1987-1989*	*BRUNDTLAND II*
KJELL MAGNE BONDEVIK *1989-1990*	*SYSE*
THORVALD STOLTENBERG *1990-1993*	*BRUNDTLAND III*
JOHAN JØRGEN HOLST *1993-1994*	*BRUNDTLAND III*
BJØRN TORE GODAL *1994-1997*	*BRUNDTLAND III, JAGLAND*
KNUT VOLLEBÆK *1997-2000*	*BONDEVIK I*
THORBJØRN JAGLAND *2000-2001*	*STOLTENBERG I*
JAN PETERSEN *2001-2005*	*BONDEVIK II*
JONAS GAHR STØRE *2005-2012*	*STOLTENBERG II*
ESPEN BARTH EIDE *2012*	*STOLTENBERG II*

Stortingsbygningen. Foto Stortinget/Teigens Fotoatelier.

Stortingssalen. Foto Stortinget/Teigens Fotoatelier.

Det kgl. utenriksdepartementet. Foto Marcella Mariani.

NORSKE UTENRIKSRÅDER

Helmer Bryn
1902–1906

Thor von Ditten
1905–1906

Arne Scheel
1906–1916

Johan Herman Wollebæk
1916–1920

Georg von Tangen (fungerende)
1920–1921

Arild Huitfeldt (fungerende)
1922

Johan Herman Wollebæk (fungerende)
1922

August Wilhelm Stjernstedt Esmarch
1922–1935

Ludvig Cæsar Martin Aubert
1935–1939

Jens Steenberg Bull (fungerende)
1939–1940

Rasmus Ingvald Berentson Skylstad (London)
1941–1945

William Malthe-Johannesen (Oslo)
1940–1945

Per Preben Prebensen
1945–1946

Rolf Otto Andvord
1946–1948

Rasmus Ingvald Berentson Skylstad
1948–1958

Det kgl. utenriksdepartementet. Hovedinngangen med statuen av Kong Haakon VII. Foto Det kgl. utenriksdepartementet.

NORSKE UTENRIKSRÅDER

JOHAN GEORG ALEXIUS RÆDER
1958–1965

THORE ALBERT BOYE
1965–1972

SVERRE JULIUS GJELLUM
1972–1976

GEORG KRISTIANSEN
1977–1980

KJELL ELIASSEN
1980–1984

KJELD VIBE
1984–1989

HELGE VINDENES
1989–1992

KJELL COLDING
1992–1996

BJARNE LINDSTRØM
1996–2005

SVEN ERIK SVEDMAN
2005–2007

BJØRN T. GRYDELAND
2007–2011

BENTE ANGELL-HANSEN
2011

Utenriksråd Bente Angell-Hansen.

Agostino Tassi og elever. Diplomatiske delegasjoner fra Kongo og Japan. Fresco (1616-1617). Salone dei Corazzieri. Quirinale-palasset. Foto Den italienske presidents kontor.

NORGES DIPLOMATISKE REPRESENTANTER

I BERLIN:

THOR VON DITTEN, overordentlig sendemann og befullmektiget minister	1906-16
JØRGEN BRUNCHORST, sendemann	1916-17
ARNE SCHEEL, sendemann	1917-21
MICHAEL STRØM LIE, sendemann	1921-22
JOHANNES IRGENS, sendemann	1922-39
LUDVIG CÆSAR MARTIN AUBERT, sendemann	1939-40

Den keiserlige ambassadør Antonio Giorgio Clerici ankommer Quirinale. Antonio Cioci, oljemaleri, 1758, Milano. Foto Museum Castello Sforzesco.

SIGURD BENTZON, generalkonsul	1945-47
HANS HEINRICH THEODOR FAY, sendemann	1947-52
ERLING SUNDT BENT, sendemann	1952-53

GENERALKONSULATET OPPGRADERT TIL AMBASSADE 26. AUGUST 1955

ROLF ANDERSEN, minister 1953-55	ambassadør 1955-58
PER PREBEN PREBENSEN, ambassadør	1958-61

NORGES DIPLOMATISKE REPRESENTANTER

THORE ALBERT BOYE, ambassadør	1961-66
JOHAN GEORG ALEXIUS RÆDER, ambassadør	1966-73
ARNE GUNNENG, ambassadør	1973-78
SØREN CHRISTIAN SOMMERFELT, ambassadør	1978-81
ASBJØRN SKARSTEIN, ambassadør	1981-85
TORBJØRN CHRISTIANSEN, ambassadør	1985-92

Den venetianske ambassadør Alvise Mocenigo forlater Quirinale-palasset. Antonio Joli, 1775. Foto Museo di Palazzo Mocenigo, Venezia.

JAN NYHEIM, ambassadør	1992-96
GEIR GRUNG, ambassadør	1996-02
EVA BUGGE, ambassadør	2002-06
EINAR MARENTIUS BULL, ambassadør	2006-11
BJØRN TRYGVE GRYDELAND, ambassadør	2011

2. juni 2011. Fori Imperiali. *Den militære parade i anledning av Italias nasjonaldag med president Giorgio Napolitano og ledere for de offisielle delegasjoner samlet i Roma for å markere 150-års jubileet for Italias samling.* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 17. mars 2012. *President Giorgio Napolitano holder tale under avslutningsseremonien i anledning 150-års jubileet for Italias samling*. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Quirinale-palasset, 17. mars 2012. *President Giorgio Napolitano holder tale i anledning av møtet "Oppsummering og betydning av markeringen av 150-års jubileet for Italias samling"*. Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 17. mars 2012. *Roberto Benigni holder tale i anledning av 150-års jubileet.* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Quirinale-palasset, 17. mars 2012. *President Giorgio Napolitano, Roberto Benigni, Giuliano Amato og Dacia Maraini under markeringen av 150-års jubileet for Italias samling.* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Presse- og Informasjonsavdelingen ved Den italienske presidents kontor.

Quirinale-palasset, 17. mars 2012. *President Giorgio Napolitano mottar en bok om Italias historie av Giuliano Amato. Boken er utgitt av Enciclopedia Italiana Treccani.* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 17. mars 2012. *President Giorgio Napolitano mottar en bok med tittel "Bilder fra italienske områder" av innenriksminister Anna Maria Cancellieri. Boken er redigert av Ufficio Studi della Scuola Superiore dell'Amministrazione dell'Interno.* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 17. mars 2012. *President Giorgio Napolitano under seremonien for tildelingen av 150-års jubileumsmedaljer til ordførerne i de italienske byer Reggio Emilia, Torino, Firenze, Roma, Bergamo, Rionero in Vulture, Pontelandolfo, Genova, Marsala og Forlì i anledning av møtet "Oppsummering og betydning av markeringen av 150-års jubileet for Italias samling".* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Quirinale-palasset, 17. mars 2012. *President Giorgio Napolitano møter skoleelever i anledning av møtet "Oppsummering og betydning av markeringen av 150-års jubileet for Italias samling".* Foto gjengitt med velvillig tillatelse fra Den italienske presidents kontor, Presse- og Informasjonsavdelingen.

Bildekreditering

DE OFFISIELLE HJEMMESIDENE TIL:
DET NORSKE KONGEHUS

DET KGL. UTENRIKSDEPARTMENT
DEN ITALIENSKE AMBASSADE I OSLO

DET ITALIENSKE UTENRIKSDEPARTMENT

DET ITALIENSKE INNENRIKSDEPARTMENT
DET ITALIENSKE DEPARTMENT FOR KULTUR OG KULTURARV

DEN ITALIENSKE PRESIDENTS KONTOR, DET HISTORISKE ARKIV, QUIRINALE-PALASSET

DEN ITALIENSKE STATSMINISTERS KONTOR, ARKIVET VED PROTOKOLLAVDELINGEN, CHIGI-PALASSET

DET ITALIENSKE UTENRIKSDEPARTMENT, FARNESINA, ARKIVET

DET ITALIENSKE INNENRIKSDEPARTMENT, ARKIVET

ROMA KOMMUNE, BILDEARKIVET

ROMA MUSEUM, BILDEARKIVET

GENOVA KOMMUNE, BILDEARKIVET

FONDAZIONE TORINO MUSEI (STIFTELSEN MUSEER I TORINO), BILDEARKIVET

DET KGL. TEATER I TORINO, DET HISTORISKE ARKIV, BILDEARKIVET

ANSA, ROMA, BILDEARKIVET

COLOMBO FORLAG, BILDEARKIVET

DEPUTERTKAMMERET, ROMA, BIBLIOTEKET

NASJONALBIBLIOTEKET, FIRENZE

KOMMUNAL BIBLIOTEKET, MONTEPULCIANO

NASJONALBIBLIOTEKET, CANADA

NATIONAL LIBRARY OF CONGRESS, USA

GALLERIET FOR MODERNE KUNST, GENOVA

NASJONALGALLERIET FOR ANTIKK KUNST I PALAZZO BARBERINI

NASJONALGALLERIET I PALAZZO CORSINI, ROMA

GALLERIER VED AKADEMIET I VENEZIA

KONTORET TIL SPESIALOVERINTENDANTEN FOR DEN HISTORISKE, KUNSTNERISKE
OG ETNO-ANTROPOLOGISKE KULTURARV OG FOR MUSEER OG SAMLINGER I FIRENZE

KONTORET TIL SPESIALOVERINTENDANT FOR DEN HISTORISKE, KUNSTNERISKE
OG ETNO-ANTROPOLOGISKE KULTURARV OG FOR MUSEER OG SAMLINGER I PIEMONTE

KONTORET TIL SPESIALOVERINTENDANTEN FOR DEN HISTORISKE, KUNSTNERISKE
OG ETNO-ANTROPOLOGISKE KULTURARV OG FOR MUSEER OG SAMLINGER I ROMA

KONTORET TIL SPESIALOVERINTENDANTEN FOR ARKITEKTURARV
OG LANDSKAP I TORINO, ASTI, CUNEO, BIELLA OG VERCELLI

KONTORET TIL SPESIALOVERINTENDANTEN FOR DEN HISTORISKE, KUNSTNERISKE OG ETNO-ANTROPOLOGISKE KULTURARV OG FOR MUSEER OG SAMLINGER I VENEZIA OG GRAN LAGUNA KOMMUNENE

BYMUSEET AMEDEO LIA, LA SPEZIA

KOMMUNAL MUSEET I SIENA

MUSEET I RACCONIGI-SLOTTET

NASJONALMUSEET FOR RISORGIMENTO, TORINO

MUSEUM CORRER, VENEZIA

RIJKSMUSEUM, AMSTERDAM

OSLO MUSEUM (OSLOBILDER.NO)

NORDISKA MUSEET, STOCKHOLM

NASJONALE HISTORISKE MUSEET, STOCKHOLM

ITALIAS AMBASSADE, BRUSSEL

ITALIAS AMBASSADE, KØBENHAVN

ITALIAS AMBASSADE, HAAG

ITALIAS AMBASSADE, LONDON

ITALIAS AMBASSADE, OSLO

ITALIAS AMBASSADE, STOCKHOLM

FOTO CHIARA ALDROVANDI

FOTO CHRISTELLE ALIX

FOTO FRATELLI ALINARI – 24 ORE

FOTO ANSA

FOTO LIVIO ANTICOLI

FOTO DAG ANDREASSEN

FOTO MARGHERITA BANDINI

FOTO RAFFAELLO BENCINI

FOTO MAURIZIO BRAMBATTI

FOTO WILSE ANDERS BEER

FOTO KJETIL BJØRNSRUD

FOTO IVAN BRODY

FOTO NANCY BUNDT

FOTO FRANCESCO CORNI

FOTO ROD COSTA

FOTO GRAZIA D'ANNA

FOTO DE AGOSTINI PICTURE LIBRARY

FOTO DPA

FOTO RUNE ELLINGSEN

FOTO ENI NORGE

FOTO FARNESINA PRESS

FOTO PETER FOSS

FOTO ØYVIND HOLMSTAD

FOTO HIKO JUNGE/SCANPIX

FOTO HELGE HØIFØDT

FOTO BJØRN KLAUER

FOTO LEIF GABRIELSEN

FOTO PAOLO GIANDOTTI

FOTO ALBERTO GUERRA

FOTO JAN HAUG

FOTO JIRI HAVRAN

FOTO SIDSEL HOVER

FOTO TROND ISAKSEN

DET MILITÆRGEOGRAFISKE INSTITUTT

FOTO KJETIL LENES

FOTO ALESSANDRA LONGO

FOTO BÅRD LØKEN

FOTO AIGARS MAHINOVS

FOTO MAIHAUGEN/AVILDE TORP

FOTO MAHLUM

FOTO VALERIO MANASSERO

FOTO MARCELLA MARIANI

FOTO KJELL NARVESTAD

FOTO PARA

FOTO MAURO RANZANI

FOTO G. RICCI

FOTO MATHIAS RONGVED

FOTO TERJE BAKKE PETTERSEN

FOTO MARIO QUATTRONE

FOTO BERIT ROALD/SCANPIX

FOTO YNGVE OLSEN SAEBBE

FOTO ANTONIO SCATTOLON

FOTO DANILO SCHIAVELLA

FOTO SILJE

FOTO GUNNAR STRØM

FOTO SØLVE SUNDSBØ

FOTO ALESSANDRO TARTAGLIA

FOTO TEIGENS FOTOATELIER

FOTO PER THRANA / SMK

FOTO TOFOTO

FOTO ERIK TRESSE

FOTO UTENRIKSDEPARTEMENTET

FOTO MARIAPIA VECCHI

FOTO VÆRING OLAF MARTIN PEDER

FOTO IGNAZ WIRADI

FOTO CIRCOLOPOLARE.COM

FOTO NORDNORGE.COM

FOTO STATSBYGG

FOTO STORTINGET

FOTO VISITOSLO

FOTO WIKIMEDIA CREATIVE COMMONS

FORLEGGEREN STILLER SEG TIL DISPOSISJON FOR RETTIGHETSHAVERE
TIL KILDER OG BILDER SOM IKKE ER IDENTIFISERT

Servizi Tipografici Carlo Colombo SpA

har utgitt følgende bøker om italienske ambassader:

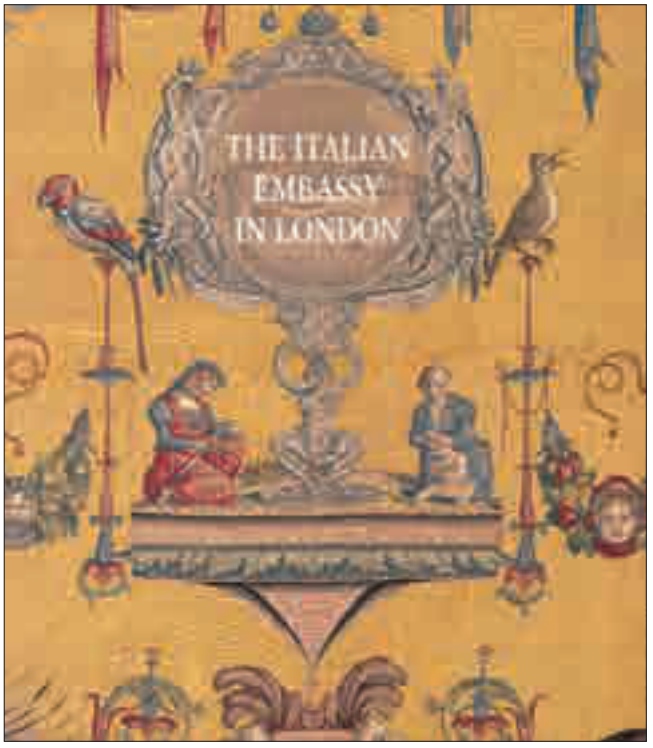

Den italienske ambassade i Brussel på italiensk og fransk, Den italienske ambassade i London på italiensk og engelsk, Den italienske ambassaden i Lisboa på italiensk og portugisisk, Den italienske ambassaden i Haag på italiensk og nederlandsk, Palasset i Sophialaan på italiensk og nederlandsk, Palasset ved Potomac på italiensk og engelsk, Villaen i Inkognitogaten på italiensk og norsk.

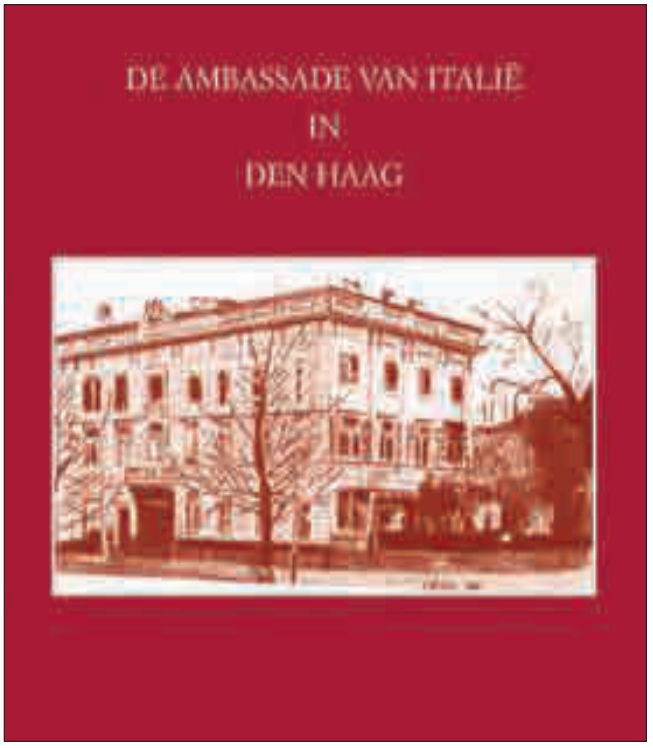

IL PALAZZO
DI
SOPHIALAAN

HET GEBOUW
AAN DE
SOPHIALAAN

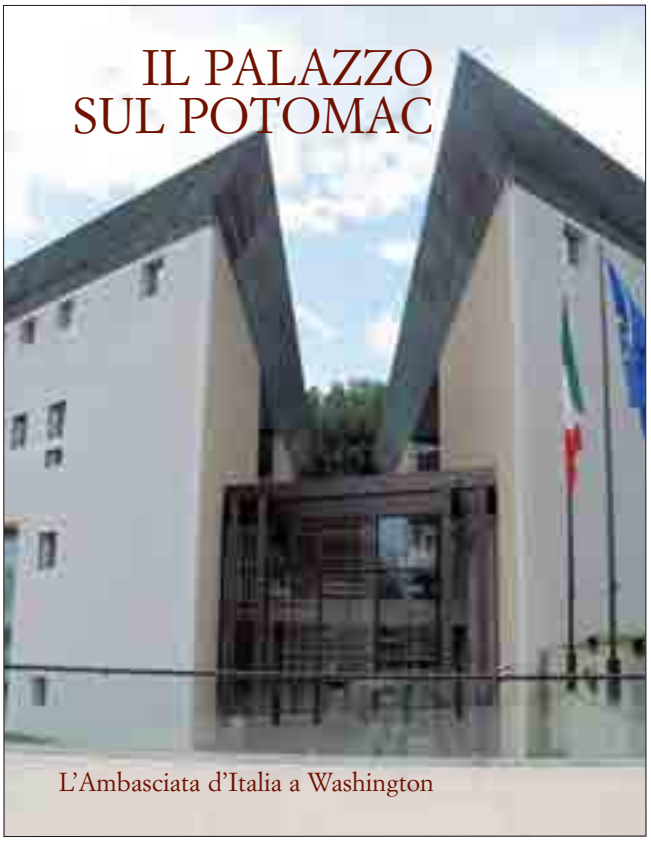
IL PALAZZO
SUL POTOMAC
L'Ambasciata d'Italia a Washington

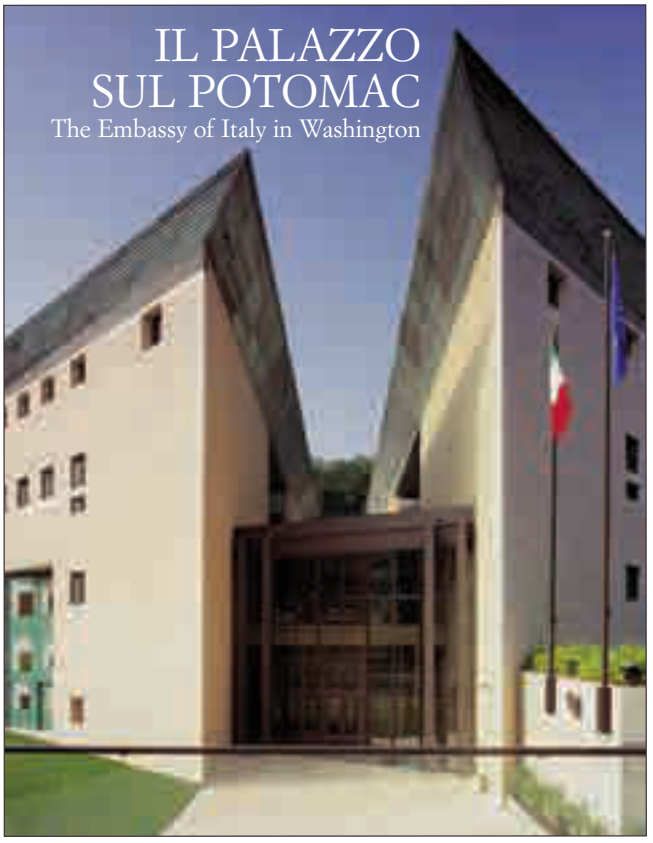
IL PALAZZO
SUL POTOMAC
The Embassy of Italy in Washington

LA VILLA DI INKOGNITOGATEN

La Residenza dell'Ambasciata d'Italia a Oslo
nel Centocinquantesimo Anniversario
dell'Unità d'Italia

VILLAEN I INKOGNITOGATEN

Den Italienske Ambassades Residens i Oslo
150 år etter
Italias samling

Forlaget Colombo Duemila SpA har utgitt boken:

"Dove la Diplomazia incontra l'Arte" (Der diplomatiet møter kunsten)
av Ugo Colombo Sacco di Albiano. Boken forteller historien om de steder der det italienske utenriksdepartementet har hatt sitt sete.

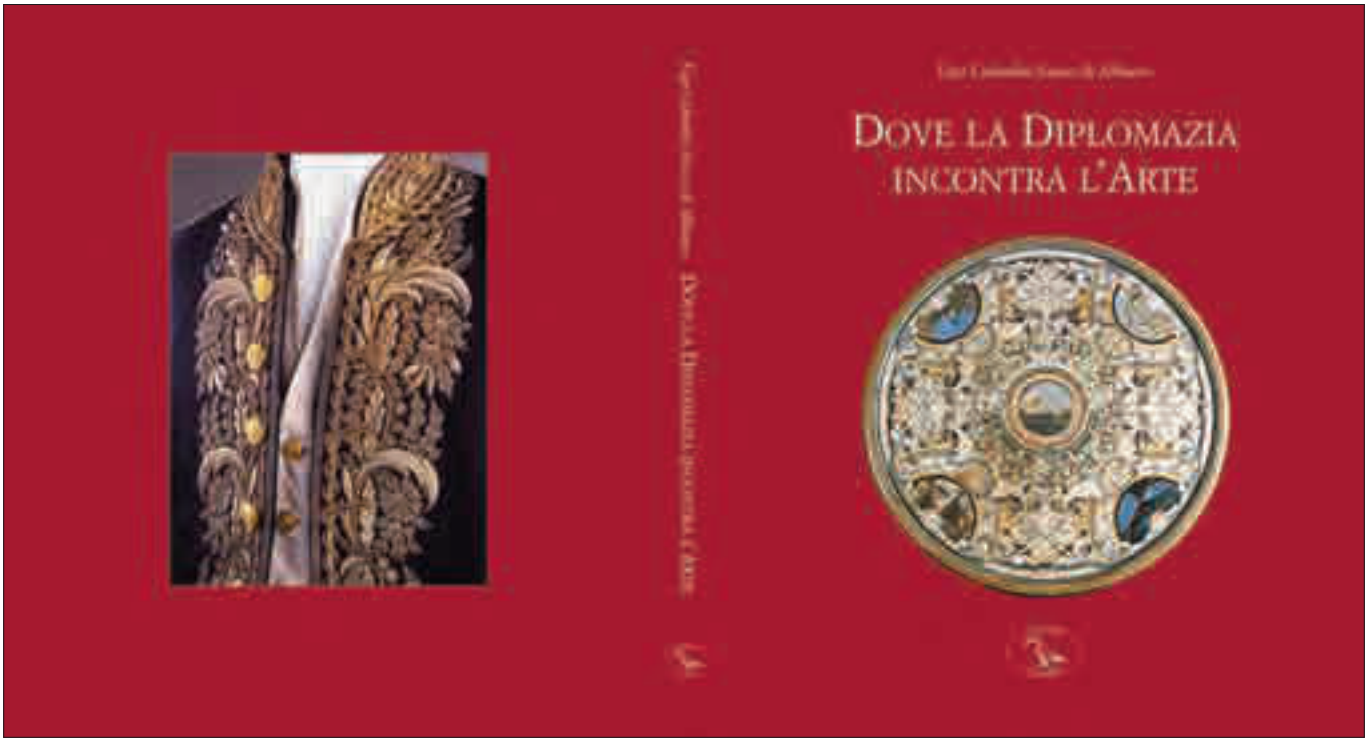

© Opphavsrett Gaetano Cortese,

Grafisk utforming og innbinding Tito Scalbi

Prøvetrykk og trykk
Servizi Tipografici Carlo Colombo s.r.l.
Via Roberto Malatesta 296-00176 Roma (Italia)
Etter oppdrag fra Italias tidligere ambassadør til kongeriket Belgia og Nederland og Italias faste representant ved Organisasjonen for forbud mot kjemiske våpen i Haag
ambassadør Gaetano Cortese
mars 2013